

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Glossae Clementinarum - Cod. Aug. pap. 8

Nicolaus <de Tudeschis>

[Reichenau], [15. Jahrh.]

Petrus de Ancharano: Repetitio

[urn:nbn:de:bsz:31-87002](#)

Incepit tabula super repetitione c. si propter. In hoc c. si propter quia multa pro eius clariori intelligentia vel alios sum dicturus. Ideo utile michi visum fuit in simili brevi premittere ordinem direndo. Primo igit exponere fere singula verba textis propter utiliter magis possim. In primo etiam notabilia satis bona. In quarto primo capitulo oppositiones formo. In quarto quilibet explicet aliquam materiam. Et in prima plene examino duas leges quas ponit. Ultra gl. et 3° archidiaconam per Jo. an. i nonella et al. alioz dor. Teneo opere archidiaconem in ecclesia in qua fructus primi anni beneficiorum vacantes debent fabricare vel suu vel singuli per voluntatem secundum formam huius et nichil habent. In 2° opere ple ex anno utrum papae vel Imperator possit tollere inde dominum male vel generali et utrumque per locum et municipale auferatur. Unde vel alteri applicatur posse iste alter in foro consciencie retinere vel potius inveniri possit. Secundum regule licet ut id reddat. In 3° utrum ad derogationem nullorum consuetudinum statutorum vel suorum praetorium personalium sufficiat generalis da non obstat multis operi refero et deinde distinguo. In 4° opere ex anno utrum iste primum iuris feci debet usum et sic fructus ipsi percipiat et beneficium curam gerat et de manibus suis et rector ibi institutus et de rebus expensis recipiantur utiliter etiam prosequitur utrum quoniam fructus simpliciter consequatur vel debent semper debet intelligi de durtis expensi non habita memnonne expensis tales fructus integratos consequantur. In 5° ex anno utrum Episcopus possit statuere quoniam fructus beneficiorum vacantes in diocesi conservantur in reparacione ecclesie cathedralie fabricare et an capelle teneantur ad reparacionem plebium. Deinde formo quatuor principales questiones. In quarto prima ex anno ad quem beneficia ista gratia extenduntur utrum ad Episcopatum si est concessa in provincia utrum ad hospitalia an ad beneficia manualia. Item utrum ad prebendas quas canonici inter se promittunt an ad beneficia exempturi. Id licet incidenter insero. q. facti. Item an extenduntur beneficia concessa in propositis usus. Item an beneficia post creatam vel prius et postea per unionem suppressa. In 2° q. quia fructus isti debent de beneficis vacantibus utrum includant omnem modum variationem et non dubium est quoniam varientur per translatum. Item quid meritis quoniam vacant de iure et non de facto teneo quod non

extendantur si rectius possident colorata. Similiter quod bene generales ad beneficia si que vacant vel vacabunt res ad talia colorante possessa non extenduntur et quid meritis si est vacatio momentanea que contingit pro mutatione et quid meritis de beneficio remittatur an dicantur vacare vel prelatus est confirmatus non domini conservatus an dicatur vacare utrum in beneficio depositi restituti. Ita in 3° q. ex anno qui fructus censeretur debeat primi anni et quoniam meritis sed proprio fructum contingit post quinquem annis finitur. Et quid meritis si contingit per illo anno silva sit reduta quoniam contingit solumente et x. annis an illi fructus censeretur debeat an primi anni qui distinguitur in x. annis p. fin. Ita ex anno si fructus aduenientes et illi anni sit venditi et pretio solumente est dilata ultra annum vel non proprie debet soluji et annum sed fructum proprio pretendit ultra annum quid meritis si extinguntur. I. annum an continentur appellatione fructum. Item quid si locunda creatura plati aliquid sibi donatur an continentur appellatione fructum. Et quid si ex fructu res est vel pro meritis in clausis et platea illata aliquid consequatur an erit iste fructus et quid meritis si restitutus dies penitentia anni sed de proprio post dictum primi anni. In 4° et ultima quone ex anno que expresse veniant ad defructum et utrum ad platem spectat omnis omnis ex pars et quedam alia utrum ibide videas p. te ipsum. Petrus.

I propter.

Repetitorius c. si propter situari sub titulo de xptis li. vi. In eis

repetitione tenebo ordinem considerando ut infra apprehendit et quia iuxta doctrinam glossariorum nostri iste rubricae non continetur ut dixi est in Regule de constitutis i. ei. g. in mutatione dimissa descendit ad c. n. o. l. et famosissim sup. q. m. t. tangunt utilia per doct. que p. quoniam expedit et alia plura addit. Et istud c. t. in fuit p. o. ponit cuiuscumque apostolice tenorem ex quo 2° determinat quoniam dubia quoniam que ex ea oritur et ab eius decisione causa exceptum intercedit. 2° ibi intentionis 3° ibi n. Et jo. an. non sumat. Ego autem ita sumo fructus beneficiorum vacantes debiti p. anno aliis spatiis iure non debentur alteri cum tales fructus papae concessi sunt generaliter clausis derogatorum licet gratuitis iusta non absque iure alium competens in re illa super quia grana et concessio emanauit nisi de tali iure fuerit facta mecum spatiis horum dicit.

pono mīs ut i glo. et lego lām expo
 nendo. Si ista dictio si q̄is respicit ver
 bum p̄terit uel p̄sentē t̄p̄s q̄is futuri tē
 poris et p̄t mī non frāt condic̄ ut l. mī
 ad p̄s ff. si rei pe. sed b̄t reddit disposi
 tione mīta a primi. Ideo si dispositio non
 resipit incertitudinē viciaret. q̄m ut nō;
 de cler i electionibus. Tām nī respi
 nt verbū futuri temporis an faciat cōdīc̄
 uel modū dīc plene per Bar. m. l. i. z.
 colupus ff. de condic̄ et denio. et p̄ hīmo
 m. c. si de p̄sump̄ et per Jo. m. n. de.
 de offi. dele. facit q̄ nō hīmo. m. c. p̄nde
 na de offi. dele. Propter ista dictio pp̄
 gat rām remota nō proxima. Sicut m.
 dīc ex. et i dīc. In qua denotat rām. q̄x
 mā nō remota q̄ dīc ut nō. l. i. q̄. ex
 mercidio ff. de hīm. rām nān et l. bello
 amissi de exā. tuto. et l. non dubit. C. de
 legi ubi tangit Bar. Tua pronomē istud
 tua rām sūm meū et alia filia p̄uora posses
 sīa an signifirent domīm et q̄i et au
 mia p̄amō. Ut si dono vēl lego an
 bona mea dīc ut pulchre notat̄ per Bar.
 m. l. q̄ntis. q̄. argenti ff. de aur. et az. le
 ga. Et ibi q̄nd mīs dīc.
 Ut si dīc
 res talis ut sp̄e notat̄ i rubrū. ff. de no
 spe mīna. Debiti verbū debiti pot̄ defer
 re ad debitū uel effectū. q̄ potest exigi
 et ad debitū māle tām il. n. q̄ non potest
 exigi hīt solutū non pot̄ repeti mītū nō.
 m. c. si de solu. In dībīo vero appella. De
 biti simp̄ frāt̄ debet intelligi de debito q̄d
 pot̄ exigi nam illud non dīc̄ prop̄ debi
 tu sed abusū. Ut l. fidēssor. q̄. fidēssor
 ff. de fidēs. Et sicut ad quoniam testator
 mandauit solu. sīa debita tale nāf̄ p̄p
 tum non extendit̄ ad debitū sublatū sīa
 p̄stiproc̄ vel aliter ut nō. Bar. m. l. si
 is. m. q̄. flamus. ff. de solu. et l. legn
 m. delegata. Q̄. dictū nō. pro intellectu
 et ad mīram de mīre mīan. Soluenda
 verbū soluere debet intelligi de mīrōne
 permīe. Utā ante cōpensando uel mā
 signando uel remittānōe debiti retinendo
 uel obtinendo vident̄ soluere qui ad hī
 tenetū vīmulo suāmēti vel alii vide
 ad mīm de mīre. mī. et l. null. ff. de cō
 di. inde facit. l. soluta et l. soluētōs
 verbū ff. de solu. Et facit ad. q̄ si cō
 stitutio pronatorē ad recipiētō soluētō
 nem a debitorib⁹ an possit eos libera
 re debitū remittendo uel alii cōsigendo
 et an possit exigere ab īmō dīc. p̄ Bar.
 m. l. si debitorē ff. de noua. et l. xi.
 q̄. si rem. ff. del. m. et l. nō abſoluit̄
 de noua. q̄is verbū soluētō sumit̄ pro liberō
 arbitrio auctōis q̄. q̄ sic dīc. Ut l. q̄is
 ff. de ver. sig. Per p̄positio per denot

perfectionē q̄ dīc ut l. urbina s̄ per
 noctare ff. de ver. sig. de ip̄a et de
 p̄positio pro et alijs plurib⁹ quid in
 portant dīc p̄ Bar. m. l. quib⁹ diebus
 hī. dīa et l. i. ff. de condic̄ et denio.
 Archid. tangit de ista dictione per que
 adiecta temporī demonstrat continuā
 tempus ut ip̄e nō i. c. nī humana i.
 de hereti. fructus qualiter nome
 fructus intelligit̄ et quid veniat ap
 pellātōe fructus dicāt et tangit̄
 per hīmo. m. c. pastoralis de dēmīs
 Beneficiorū nome būfīnū large
 sumit̄ quod tribuit gaudū capienti
 q̄d dīxi ff. m. z. hic sumit̄ pro būfīcio
 ordī. Et quā būfīcio multe sunt spe
 cies aliqua nūm rūa aliquā sine rūa illi
 que dignitātes maiores aliquā dignitātes
 minores utā i. rām hī. t. debet fieri hi
 ga interpretatio ut inclidat dignitātes
 et quām būfīcio dīc q̄d sit i. rām fāno
 rabili seru. m. odioso. ut hic per Jo. m.
 Et an appellātōe būfīciū comprehēdat̄
 ep̄atus dīc ut j. de preben. c. n. m. glo.
 Et facit. s. de rōnes p̄ben. dilectus rō
 mīto c. n. Que de natura istūs rela
 tūi quis vel qui ē quā q̄nq̄ p̄m̄t̄ i. oī
 rōne declaratiōe q̄nq̄ restitutiōe q̄nq̄ am
 pliatiōe q̄d dīc ut nō. Bar. m. l. nūctos
 C. de sūma rūm. et l. ea rām admīto ff. dī
 m. In ista p̄positio m. q̄nq̄ sumit̄ pro mī
 q̄nq̄ pro valde q̄nq̄ aliter ut plē nō. Bar.
 m. l. gallus. q̄. ille rām ff. de libe. et po
 p̄m̄t̄ p̄m̄t̄ dīc̄ qui nō hī alī nūt̄
 se. q̄ dīc ut i. p̄. consti. ff. p̄. ubi si p̄.
 debet̄ cōrrenti ad brāmū uel p̄mo magis
 vident̄ rāstū et ingredīt̄ et duo uel plū
 res pariter cōcurrant̄ dīxi i. c. diobus. j.
 e. Annus Tempis diuidit̄ m. annū
 mēsem diem et noctem de anno que ar
 ripiat̄ hic per glo. et dor. de mēse
 ut j. de cler. q̄m̄ sit de die et nocte
 usq̄uo intelligit̄ dies et usq̄no nox
 2. p̄m̄p̄ et 2. fīm̄ dīxi post Bar.
 et fed̄ de se ē de fe. c. m. Vānūt̄
 Que būfīcia dīc̄ vānūt̄ p̄ mortē
 restoris an māmālia an illa de mēsa an
 ea que creant̄ et finiūt̄ nī p̄sona vide p̄
 Jo. m. de x. sig. c. vānūt̄ et de consti
 tūt̄ mīt̄ accessissent et q̄ nō. ē. et si grāno
 se et vītūm̄ debent intelligi de rātōne
 mīt̄ et frāt̄ an sufficiat̄ mīt̄ vīde
 c. nī mīt̄ de rōnes p̄ben. Diobes
 Ep̄. diobes est territorīm̄ rētēs līmitib⁹
 conclusum. I. quos ep̄. p̄estatē hī. xvi.
 q̄. i. om̄e basilicē et m. ip̄a habet funda
 tum intēc̄ de mīre rōt̄. In oībus cōt̄ēs
 suis mīt̄ diobes hī hīs que sunt legē diobes
 uel iurisdictionē de quib⁹ m. cōrrente

et c. dilectus de offi. ordi. Similiter annas quo ad castra et loca sita in eius territorio et districtu licet aliqua quae sunt exempta et quae est ut nō. Iuno in c. iunius de mī. mī. et vide glo. optima et talibus et cle. ne romanam. S. sane de eis. Non obstat illa clā poniit et zpt. pnullis legibus statut et aliae priuatoz dissunt quid g. importat. Vide p. 10. m. i. de exref. prela. C. i. et plene i. subdām. Quidam libet est uniuersa le distributum de quo et aliae distributiones et collectivus vide m. l. si pluribus ff. de lega et per glo. et l. n. ai de h. mī. p. Bar. Consuetudines Quid sit consuetudo. Vnde dicitur vnde ortū habuit et in quo differat a iure scripto et pscriptione. Dir p. 10. m. i. de consue. c. si de mā consuetudinē et vtū verbū co-
suetudo simpliherē prolatū debet intelligi de prescripta. Vide glo. nō. m. c. si de consuetudine. Priviliegia Quid sit privaliegū quid receptum et in quo diffe-
rant dixi. Et in zibritu. Vel de ista dictione vel dir. plene ut nō. m. l. cum quida. C. de ver. sig. p. 10. nā est alter-
nata. Eadem inter duo ad quoz verita-
tem sufficit alterū ec. veiu. Juxta nō. i.
C. Inter ec. s. de zpt. Ad veritatem
ego copulatim regnunt. Consuestio co-
pulatoz q. dir. ut C. e. c. n. et. l. si her-
di plures ff. de condi. mī. Statutis de istis statutis vide plene qd nō. s.
de rest. Ut nārū et nostrā statutoruz plene vidaz p. Bar. m. l. om̄s populi ff.
de mī. et iure. Impediri verbū impediri accipitur hic impedimentoū nū. quā statuta consuetudines et consilia si de eos nō fit me-
rio et gracia redditū enī. nūlūdū ut c. con-
stit. s. e. quā sumuntur pro impedimentoū et sic sumuntur in l. n. et se ff. si qd mu-
ubi de isto verbo et c. qm̄ frequenter. S.
porro ut lite non contest. S. m. instrumen-
tis apponit q. promisit impedire de iure
vel de frō et in dubio de quo impedimentū
to debent intelligi. Dir ut. l. stipulatio ista
ff. de x. ob. et. l. venditor et ti et. l. ex-
rep. de fide. Possit de nā hī. verbi
vide m. l. sepe de offi. p. si. et. l. C. quo
et qm̄ m. et dixi. C. statuumus. S. e. re-
mittendo ad Bar. et. l. suis quos ff. de
herc. mī. et. l. i. de m. mte. re fuit. l.
si filius ff. de condi. mī. et. l. nepos/
proculo de x. sig. et. l. q. servus de con-
di. inde. et. l. si ita quis del. n. Conre-
sio vtū illud verbū conredo denotet nū
tristis vel simpliherē ususfectū rei cor-
se. Usq. dictio usq. qd nō point. res-
pectiue ab uno termino usq. ad aliū ter-

minū et quā modis qm̄ ponit super loco
qm̄ super tempore qm̄ super mō qm̄ su-
per gradū de quibus oībus vide plene per
Bar. m. l. patronis ff. del. n. et. l. in esse
de offi. procon. et lega. Ad ista prepositio
ad adint. temporū an requirat tempus
completū an sufficit qd sic inceptū dic. ut
l. si tui ff. del. n. et de ista dictione adet
de dōe a vide Bar. m. l. quibus diebus ff.
de condi. et de. et. l. n. ff. de ac. et ep.
Quāquā de isto quāquā nō archi. et
i. tangam quid mī. sit si vacatio vent. i. quā
quā et proprio post finē quāquā. Erat
sumit molles modis ut nō. m. c. querela i. ne
plati vi suas fabricare de ista fabrica. et de
quarta ponone reddimū deputata. Vide xu.
q. n. quatuor. c. de redditib⁹ et c. mos est
num sy. Nisi de ista dictione nisi dic p. qm̄
addictior verbo pterit temporis vel presentis
temporis et hinc est dictio mere exceptua de
num nā time solz nō. m. l. actis. C. de risac.
per. C. et dy. m. re. partū et p. alios m. l. si
cum. S. qui iniuriaz ff. si quis cui. qm̄ addi-
nitur verbo futuri tempoz et hinc loquitur aut
in ultimā voluntate et totā dispositionem facit
conditionalē sine dispositio preredit sine seqz.
ut. l. quibus diebus. S. quidam tūo ff. de con.
et demō. et. l. xi. S. quēs. ff. del. n. Aut lo-
quuntur in contractib⁹ et hinc aut dispositio
fuit contracta p. verba futuri temporis aut p.
verba pterit temporis et hinc dictio nō facit
resolue conditionalē licet dispositio sit pura.
ut nō. m. l. n. de idem adier. et ita. nō.
Bar. m. l. i. ff. de condi. et demō. Hor pro-
nomē hic her. hor est demonstratiū rei pīns
ad ordinū intelligi ut. l. mēnus. S. duobus ff.
del. n. et. l. i. m. pīmū ff. de op. no. mīna
et utrobib⁹ p. Bar. Expressa qd dīat ali
quid et dispositio expressionem dīat multū labo-
rat. Jo. m. de clā et are. m. c. duobus i. e.
m. no. ff. glo. m. pīt vero clarus de hoc scrip.
si. m. m. q. Premidiū potest considerari
talis mīteresse. Item particularis etiā
respectu temporis et hic respectu recte actio
mō dīant premitiales quia dum ipē pon-
derent alie silent ut mī. de ac. i. pīdī
ales et ibi nō. i. glo. magna et c. mīa de
ordi. rog. et facit i. mī. Jo. m. de quo
m. glo. ff. ubi concludit qd in tempore pri-
vilegiatus patitur pīdī propter grātā
istam. num tū tex. velit pīdī aliquod
generazi. Cantatur de isto verbo mīne
prolatō simpliherē. vel num adiūto quid im-
portet puta tenetur quis rānere vigore pro-
missionis vel dispositio. Vel aliter dic.
ut. l. primus. C. de ver. sig. et nō. m. c. qm̄
S. i. aliae ut lite non rānte et. l. i. C. de
procure. p. per. C. Veno ad notabiliā et
pmō nō. m. quātū dīnt qd de grātā rācessit.

fuit epo illud quod dicit^z infero qd de m
 rō pro debitis vnius ecclie nō pot alia
 rōueniri et hoc ē est verū etiā si una et
 esset ali⁹ subiecta ut ista pro debitis ecclie
 rū sub est rōueniri nō possit nec fieri in
 iūm exercitū qd dicit ut nō. s. m. post
 fīma i. c. pastoralis de p̄nullis quāta ē si
 quātio inter ecclias vel p̄sonas vni⁹ nūm
 altero nō tenet^z ut C. ne fili pro patre et
 ne uxor pro marito per totum. 3. nō
 p̄t pot obligari et ē rapax obligationis
 bonorū et sic licet sit res iūnata rāmē habi
 tūs intellectum sicut hereditas penitū et
 filia ut l. hereditas ff. de ver. sig. et nra
 h. vide qd nō in c. nū super de rā pos. et
 proprieta p̄ hmo. p̄latus ei et e nō ren
 setur dñs sed promotor sive tutor et et
 tūp̄ minor dicitur se in rū potestate ut
 c. i. de resti. t̄ mte ido sicut in obligacione
 minoris et rū suā multa sollempnia re
 quirunt^z ut ff. de mino. l. i. et per totū
 et C. de prednis im p̄ totū et ff. de re cop
 p̄ totū Ita i. obligacione et e et bonoru
 eius alienacione xii. q. n̄ s̄m exrepr̄ et x.
 q. i. hor uis porrectū et j. de re ecclie nō
 alie c. i. et q. nō. p̄ hmo. et s. m. post hmo.
 ff. de fide. c. q. quibusda 3. nō qd ecclia
 Ep̄o non videbat ydonea i. faciliatibus ad
 solvendū debita ido illa concessio emanauit
 Ex quo colligo qd paupertas ecclie nō li
 berat ipsam ab obligacione sicut nec alii
 debitorē ut l. rotundus. s. m. ita ff. de
 ver. obliga vnu autē rōueniri debat in
 quātū facere pot p̄mo deducto ne egest p̄
 se nū m̄stis suis uel ipsius sicut milites
 et quidā ali⁹ hor p̄millegrū hnt de ure r̄li
 ut l. sūnt quidam rūn. l. se ff. de re. iudi.
 vider^z qd m̄folidū quia de ipsa non repit
 rāntū ergo ref ut l. si vero. s. de nostro
 so. ma. sua ei singularia per ydemptiū
 uel maioritatē rōis non debent extendi
 ut p̄le. p. dy. m. r. et m. ar. j. de reg. iūr.
 Contrariū dico nā illud p̄millegrū hnt de
 rici ut. s. quēmantur quatinus facere p̄t ut
 c. odardus de solu. licet glo. et doc. intelli
 grant illū sex. post ressionē bonis facta a
 clerico debitorē quia non credo necessarū
 sed habeat dictū būfinū ip̄o ure sicut miles
 iūline terrestris ut nō. i. l. miles i. p̄m.
 ff. de re. m̄di. et ibi hor tenet glo. i. mli
 te celestia iūline et idem ibi Bar. p̄o
 quibus ē casus in d̄m c. odardus ubi nūm
 clerici dicit tex. doner ad p̄ignoz. re.
 c. olim. j. de resti. spol. Si ergo hor p̄
 millegrū hnt clericū multo magis ip̄a er^z
 ut i. aut. multo magis C. de sarco. sanc.
 ecclie pro hor facit iste tex. quia ista et
 obligatio habet ep̄m qui debet de bonis er
 vivere ut c. nū secundū apostolū de p̄ben.

non g. est dicendū qd propter debiti nō
 h̄cet vñ vñceret ip̄e et m̄stri et e qui sup
 h̄i condempnati quatinus facere possunt
 intelliguntur reservati ut l. m̄condempna
 ti de re iūdi sicut ei respicit bonū pub
 licū ne milites terrestres iūline men
 dicare cogant^z ut d̄m. l. miles ut de
 rici si mendicat redit i. obprobriū ordi
 nis clerici ut dicto c. rū secundū
 Reservet ergo eis de bonis et e vnde
 possint vivere p̄terea tex. iste conredit
 de grana q̄ fructus būfinoz. būfinum
 j. quātū querant in soluciō debitorū
 ergo nec nō creditores debont experta
 re ut bacant būfina j. dictū tempus
 f. nō. q̄ propter soluenda debita concen
 dunt fructis ecclias et p̄ista concen
 sione minus granant ecclie quam si
 res spaz ista de rā venderentur et ista
 considerando. s. minoris granationis debi
 toris semper est adhibenda cum res ei⁹
 distractūt in rebus et e obligare est
 expressū. x. q. n̄ licet uis porrectū in de
 bitoris priuati distractio p̄ finā
 est rāsus i. l. a. diu p̄io. s. m. vendicō
 ff. de re. m̄. Idem si fiat distractio i. rō
 uacione ut no. C. de distract. pig. l.
 quā diu in rebus minoris dit ut l. ma
 gis puto. s. Item pretor ff. de re. coo
 y. nō. q̄ papa pot derogare consuetu
 dibus et statutis locoz concor. s. de
 ronhi c. i. Qz in dubio noui videtur
 nisi hoc exprimat ut ibi dicit p̄millegrū
 etiam derogare pot ut hic et j. e. c. fi
 et cle. dñdū ad fi. de sepul. In huiusmōr
 etiā renomatione requirit mēno spen
 alis ut hic nisi i. rāsus quē ponit hmo.
 s. e. c. i. q̄ si conreditur p̄ p̄millegrū
 qd de ure rōi ita nec de priuattio qd et
 prochiali soluatur decime vel alia que
 sibi cōpetit ip̄o ure ut c. sup eo de
 proch. Ad hoc vide qd ploie dixi. s.
 de constit. c. i. i. illa. q. vulgari m̄ pos
 terior constitutio reuoret statutū Idem
 continens qd uis rōe contrariū illi noue
 rōstitutionem. 6. nō. q̄ i. confessione
 consideranda est mens et mētia con
 redentur licet aliud verba sonat similit
 et mens legis debet inspiri ponns quā
 verba ut l. s̄rie apōret x. s̄z et si
 maxime ff. de exm. tito et c. quāto
 de p̄mille. Adverte m̄ nā q̄q̄. s̄bū
 m. l. p̄latū i. uno rāsu vult quis exten
 dere ad alii rāsus q̄q̄ verbū ē ge
 nerale et vult illud restangere et
 vtq̄ rāsu verum et q̄q̄ licet dic
 ut nō. Bar. m. l. non dubiū C. de legi
 Adens autē sine legiō mētio et nūm

libet alterius disposicio qualiter colli-
gatur videntur qd ex prefatis ex mtf
dispōmātā et ex aliis ac l. si ff de
hēdū mīstī et l. si de doli excep. et l.
tutorib⁹ ff de te tu nū sy et vide
qd de mēte mīdis verbi sūm̄ contraria
nō Cy. m. l. i. C de erro cal. et qd fīcō
de sensis consilio l. et consilio lvn.
A nō qd fructus est vacante possunt
debere alij quā futuro successori ex cōfīcto
pūlligio vel statuto licet de mīre rōi.
Debeat cōseruari futuro successorū ut
c pūt de offi. ordi. j. e. l. Ad hoc
vide c. quia sepe de elec. j. e. l. Ad
hoc vide c. quia sepe. Ortuus nota
qd fructus qd tūlūm̄ fabrice vel tālūm̄
tūlūm̄ cōvertuntur ex cōfīcto pūlligio
vel statuto sile ex disposicione testamen
toris legatū cōverti debet m aliquā certū
tūlūm̄ vt cle quia cōtingit de rei domi
quid ergo tūlūm̄ erit si m illū tūlūm̄ querti
nō pot vel quia non expedit an m aliud
cōverteretur vide m dīm̄ cle quia cōtingit
et l. legatū nō ff de ānu lega et qd nō.
Bar. m. l. pater. g. tūlūm̄ ff del. m. v
oīo videas Non no. m. v. nisi qd papa
nō pot tollere p zptū sūm̄ us alii cō
petens et sic rem vīmis alteri dare loqu
tū ille rex m fructibus bīfīcioꝝ quoniam
dispositi plenaria hē vt c. n. j. de pre
ben. m dīm̄ et aliis mībūs et obligan
tūbus que descendunt a īgen non vide
qd papa possit tollere p zptū sūm̄ us ali
iū competens licet qd seru ex m vt
nō. Imo. m. c. que m eccl. de consili. de
quo late subdam Denimo no. qd pot he
ri statutū cōcerne nō certā psonā vel
rem et hoc pērā cum statutū cōfīct
cōmodū ut hic erat obligari ante nullus
spēcialitez potest p statutū vīmērūtatis
sue populi vt no. m. l. n. C que sit lōn
cōfīct qd ante certis psonis statutū cō
fīct cōmodū m statuentes possint illud re
uocare vide p Bar. m. l. om̄e populi
ff de mīstī et mītī m m. q. pīncipali.
Undēmo et vlt̄no no. qd v. p zptū fit p
mīdūm̄ mī alterius ad hoc vt ualeat m
illius pīndūm̄ requirit clā derogatoria
spālis expressa ut hic t̄ si nec sufficit
generalis ut patet t̄ pīm̄ ad tollendum
vero statutū vel cōfīct sufficit generalis clā
non obstat. ut ē. c. i. fint qd nō. per dy
et pīreptor mīna. d. Baldus m. l. om̄e. e.
si contra ius vel utile pīb. et j. dīm̄ vt
et dīm̄ hic Archid. verba generalia spālitā
grādūtē prolata nō sunt effimata ad tol
lendū actum certū determinatū spālitē ad
hoc de officio dele c. expte et qd nō. n. q.
vī. lator ad hoc i. gīa de re mītī. Vcīo

ad oppositiones et p^o oppo. et videt² qd per ista grata preuidetur fabricae usui et singulari psone in exceptione fructu pmi anni. Nam generalis cl^a non obstante debet ali quid operari. s. de p*u*elle. si papa q*1*. et l*1*. si q*n* ff. del*n*. sed si predictis non fieret p*u*ndit*n* nihil operari contra m*u*ra p*u*dicta et filia. Preterea nihil refert utru dispo s*u*no sit concepta g*u*aliter an vero singula riter sp*es* sunt em*u*ate que sub genere coni n*u*atur ut l*1*. si cornu ff. del*m* et hoc est ver*n* q*d* dicitur q*t* tuu valet genus quo ad o*u*ia quatu*r* sp*es* quo ad quedam xxi*m* di q*q* de concess. preben post eler et ff. de adm i*u*tu l*1*. si duo cum ergo in ista grata sit an nexa cl*a* non obstante quibus*n*q*p* et pro inde h*u*ri debet ac sp*ec*ialiter de m*u*re rompe tenti fabricae persone vel usui vigore statu*t* consuetudinis et p*u*n*l*eg*y* fuisse facta m*u*ero sp*alis* et expressa quia sp*ec*ialia gene ralibus misunt et qui no*u*at genus videt² em*u*are et exprimere qualibet eius spec*m* ff. de re uidi. l*1*. semper et de re eccl*e* non alie. nulli et q*s*. q*p* cum co*l*. fi. Ex quibus finaliter concludit nec*o* q*d* per illud c*o* videt² male dicere in eo q*d* dicit istis de quibus iste tex. per istam gratiam p*u*ndit*n* no*u* parari timore i*st*ius gratiam glo. pot*u* si in isto e*c* duas let p*1* e*g* p*d* p*u*n*l*eg*y* iste habet fructus v*u*am*b*us*f* primo anno Usus aut*e* fabrica vel psone habent fructus am*u* si et sic cl*a* non obstante quibus*n*q*p* et operabit effectu*s*u*m* et illi usui fabricae vel persone non erit totale p*u*ndit*n* gratiam ut d*l* h*u* sed t*u*mo p*u*ndit*n* dilatationis et tempore p*u*ni anni i*q*uo p*u*piet sed s*1* sed hoc bene pot*u* p*u*ncip*e* facere s*1*. dilat*u* actionis id*u* gere debiti ut l*1*. quoniam c*o* de p*u*mp*a* off*e*. Secunda let e*c* essendo videlicet q*d* usus fabricae vel persone percep*u*at redditus primi anni pro q*1* let. fiant tex. i*fi*. dum dicit p*u*ndit*n* ali q*d* et ista ei dictio aliqd sonat q*1* nec paro v*u* i*dilat* temporis fabricae p*u*oe vel usui p*u*ndit*n* generetur non ob si dicitur q*d* fructus s*1* anni no*u* venit sub gratia nam i*b*us*f* sine i*ben*ef*io* instituti ille annus secundus erit primus do s*1*le i*sp*erante p*u*ebenda p*o* lacitum que quidi si alteri debet*2* expertans habet alia et dicit p*u*na ut c*n*. e*q*ua sepe et c*u*rum i*er*it*u* de p*u*eben. et de re p*u*ni. c*v*no pro hac op*u* fiant c*fi*. i*fi*. p*u*x na ibi mandat de p*u*eben. promedi*u* p*u*x vacatura que si debita alteri deprehendat ex consueti non debet*2* impetrati sed alia sequens nulli debita formis probat hor ille tex. v*u*bi h*u*is l*z*as ad b*u*sf*u*;

m est⁴ pbi ē consuetudo optandi et cum
 clā nō obstat pot̄ nichilō⁵ nō obstat hui
 gracia optare antiquorū canonicis et illam
 dimissam p̄ canonicū optante habet imperatōris
 et sic dicitur et rāu isto q̄ vnu s⁶ consuetudi
 nē habet p̄mū annū imperatōri⁷ mō s⁸ et
 hoc placit sonat ista decretales. Tercia lēc
 est quā tenet archid⁹ v̄z qd̄ si fructus p̄mū
 anni vacant bñficiū alienū debent¹⁰ ut m̄t̄x
 dicit isto rāu p̄millegratus sive huius grāna nō
 percepit in tali et¹¹ vacante q̄ papa de
 isto non intellexerit sed de alijs in quibus
 non debent fructus p̄mū anni iste sunt tres
 lec due p̄me in glo. et tercīa archid¹² remittit
 in nouella Vidēndū est igit¹³ que de m̄re
 sit mō¹⁴ Et lapus hic p̄m̄t̄ p̄d̄t̄ op̄i.
 Archid¹⁵ mōrem de m̄re et p̄uder m̄ribz alle
 gat¹⁶ i nouella p̄ jo. an. de inde concor
 dando dicit probabilit̄ sic posse distingui
 nam aut papa scribit pro se uel alio p̄o
 p̄io motu et sic cum grāna salte clausula
 non obstat et habet locum lēc. jo. an. Aut
 scribit pro alio et nō proprio motu et sic
 vera op̄i. archid¹⁷ ut j̄ p̄millegratus nichil
 habeat sed de equitate ut verba aliqd̄
 operit¹⁸ sic vera op̄i. glo. jo. an. et sic nō
 certet q̄ verba sonat sile j̄ de pronū si
 duo et fuit qd̄ nō de c̄ mandātu In v¹⁹
 q̄ Vel s²⁰ eum posset dīt̄ ubi fructus
 primi anni debentur alteri ex consuetu
 dine uel statuto vera s²¹ op̄i. glo. sed ex spe
 trali p̄millegratu Vera sit op̄i. archid²² alle
 gat pro hoc quod nō doc. De constitutio
 c̄ expte et j̄ ne sēde. v̄a. c̄ vno. q̄ si vo
 Ex predictis igit²³ vidētis multorū op̄i
 Quid igit²⁴ dicendū in ista varietate
 tantorū patiū quoq̄ profundissime us
 canonicū i genere et fortissimū est valde
 Ego credo salua semper mēnēt̄ op̄i. Ar
 chid²⁵ fore veriorē p̄mo fuit pro eo qd̄
 dixi post eum i xi nō. Secundo illat
 quoddā dictū vniū multū huius sile dīt̄
 vniū q̄ ista indulgentia nō extendit
 ad bñficiū p̄mo vacaturū quod debetur
 alteri expectanti nā in dñabus indulge
 ntes successiue concessis p̄ma p̄nalet²⁶
 nisi ip̄i secunda fuit mēnēt̄ de p̄
 ē c̄ mandātu de officio dele exparre. I.
 Item p̄nalet illa que ē magis sp̄at̄ de
 officio le studiū et ista grāna ep̄i gene
 ralior ē quā illa que copert̄ fabrice v̄su
 uel p̄sonē 3° hic probat quia si fructus
 p̄mū anni beneficij vacantes p̄sset r̄is
 mate uel non nat̄ essent non debentur
 fructus s²⁷ anni sequenti. Silit̄ si cum
 primū iactū et nichil capiū ē nō de
 betur qd̄ capiūt̄ in sequenti iactū ff̄ de
 contahēt̄ emp̄. I. contractū et de ac
 emp̄. I. si iactū Item si seruus qui teiebā

nichil seruire p̄ anno nō potuit ifir
 m̄tate detentis nō tenet²⁸ in sequenti
 suppleret sed causis fortuitis reddit p̄milo
 creditoris et ressat diffusio in sequente
 annū ff̄ de fidei h. l. nū q̄. q̄ si heredi
 q̄ hic probat verba grāne quibus est
 in dubio deseruēndū vt. l. i. q̄ si se
 qui nācē ff̄ de exercito nam a verbis
 nō debemus recēdere nisi ex illo p̄mū
 generet intellectus xxxix di. sedulo
 in glo. nō q̄ et̄ min ergo verba grāne
 sive zp̄to dīt̄ p̄mū annū et qd̄ p̄mū
 est quod nō h̄t̄ aliud ante se ut i pro
 he. ff̄ ego ad alii annū non trahet
 nū de illo nō sit zp̄to ar̄. j̄. de p̄ben
 si tēnēt̄ et c̄. nū de non et hor fuit
 l. nū certif. ff̄ de vno t̄i et oleo lega
 ubi legatū fructū p̄mū anni nō porci
 git̄ ad sequētē annū licet ni primo
 nichil sit p̄ceptū Ihs̄ rōbus gradit̄
 archid²⁹ q̄ ep̄ia p̄millegratus ut dīt̄
 m̄ c̄. nichil habet de fructibus p̄mū
 anni nec sequētē ut sic ista grāna ad
 talon ecclēsī non extēndat ni qua fa
 brica p̄sonā uel v̄sū ht̄ nū m̄ fructibz
 primi anni alii nō debet ex p̄millegratio
 vel r̄esuēndū nel statuto vt c̄. fi. i. ty.
 p̄x. Confirmo istam op̄i. et nō p̄mitto
 qd̄ dīt̄ lex. vidēliret q̄ alijs sunt fructu
 viuīs q̄ alterius nec contingereb̄t̄ libe
 ratio si solueret̄ fructus anni sedi
 pro fructibus primi anni vt. l. si v̄sūt̄
 m̄ biēmū ff̄ de v̄sūt̄. le. et. l. si
 stipularis oēm abste. ff̄ de vez oblig
 per Bar. Item p̄mitto qd̄ debitū des
 tendens ex p̄mille uel zp̄to debet sol
 ui i formā et aliud pro alio solui non
 pot vt. j̄ de p̄ben. c̄. rum de nō nū
 si nū ergo ep̄o p̄mū. et fabrice p̄
 sone uel v̄sūt̄. Debetur fructus primi
 anni vacant bñficiū nulli ipso fructus
 si videret̄ posse deberi si fructus p̄
 tantūm̄ hi qm̄būs archid³⁰ c̄ prefert̄
 fabrice p̄sonā uel v̄sūt̄ ep̄o p̄mū.
 Ex qua contulit ep̄o mil debet̄ sed
 archid³¹ So hic probat nō per jo
 an post h̄mo. ē. de p̄f̄cip̄. vēmēs
 ubi dīt̄ qd̄ si p̄millegratus pape uel
 v̄mūs alterius ius v̄mūs ecclēsī de
 m̄re r̄oī competens detrahit̄ p̄ p̄te
 de inde iteo aliud p̄mille³² super p̄te
 alia que remāst̄ imperatur nō valet
 illud s³³ nisi de p̄mo fecerit mēnēt̄
 grānamē in una p̄te grānasset̄ i alia
 ita hic nō ē verisile si papa si m̄nisset̄
 ecclēsī vacante grānat̄ in fructibus
 primi anni in quo ad v̄mū voluerit grā
 nare quo ad alii pro hor fuit nō

Si e. c. p. Si enī i. collat. būficiū
nūlī nō intendit papa granare
ecclēsiā de duobz r. ibi multo mī
videt granare ecclēsiā uelle nī dñm
mūtione patrīo et proprietatī mī
hor exprimat nā et m. sli. l. cūmet
q. dno spālia non concūrānt super
eadem re ut nō. m. l. i. C. de do-
pīm. et ex opī. Jo. an. quā tenet
et ex alia quā reprobat sequeretur
absurdum hoc videlicet q. si plures mī
petarent talem grācā de qua m. textū
fructus būficiū vacant. f. istis let. phi-
zibz āmī non redirent ad proprietatē
et naturā suā cum tamē verba granaro
talū expresse sonat solūmō i fructibus
pīm annī būficiū vacantis avāmōne au-
ten mīpīt primus annus et ad ipm de-
ferri debet ar. l. m. delictis. q. si exca-
nēs ff. de noxa nec videtur benedict
tūm q. hīs annīs dīnt primus et ad
ipm referri debet. 2. fabrice persone
vel usūs quā illud esset pīct. et ipso
pīce dictum ad quē mīpropīm mītū et
fact. non sīnt trahēndi verba priuilegīi
postpī potest proprie intelligi ut i mī
bus allat post archidī nam ut dīt vbi
m. verbis nulla dubitatio ē renūrendū
ad cōiecturas vt. l. ille aut ille q. mī
m. verbis ff. del. m. Restat rūdere
ad rāct et mīra quibus alie opī. de qmī
bus ē. būdīcītū posse soluari. Et pī
nō obstat 20 sup quā mūltū se fundat
jo. an. videlicet qd verba debent aligd
opari vt. c. si papa et. l. si qmī pīcāt.
Sed f. opī. archidia. da non obstante
qmbūstūtī r. mīta mī grātī opī mīchīl opī-
rādetur. Ad hoc ei mīchīl pīdet duplī
et. pīno cum archidia. fītōr. q. m. illo
rāct. s. rū trattatur de pīudīcīo vīmī
tertīi mīchīl opēt generalis clā nō ob-
stante sed rēquirit spālia. vt. m. fi.
c. pro hoc fāct. q. nō. m. l. quo. C. de
pri. impēr. offe. Illa ei lex. mīrat
priuilegīi et. pīptā impērata sup mī
zibz pīmārōzō alī ergo mīdūlī nō
valent cum hācītī clā dērogātōrā
l. pīdētē. l. ordīnatōrā contrārā
nō mīzū ergo si rēquirit ergo expī
sio spēcialis nec sub verbis generalibz
non obstante r. videātī papa con-
redere quod nō esset mī spē concessum
s. dīmīmīt. l. i. g. si quis a
prīncipe et. q. mīrīto ff. ne quid mī
lōrō pīrō. et. c. ex mīrō de aut. et
vīi pīl. et. c. pīstōralis de pīuilegīi
s. g. iste de būfībūs i qmībūs aligd
līcīt i spē q. non liget i genēre vt. c.
n. et. ibi nō. de offi. or. et. l. sed et.

si quis. q. quesītū si quis ex rātū expīsō
generis idem opātū q. amītātō spe
rīzūmī vt. l. si corpū et. alijs allat
In hoc ei rātū mīchīl est ut dīxi. So
pot pīderi et. dīmī q. dītā clā pot opē
zārī effectū sūmī contra ecclēsias ipsas
que vorārent tales hātēs pīuilegīi rō
sūctūdīmī et. statuta vt. tales fructus
pīmī annī pītextū pīuilegīi rōsūctū
uel statutī rōnērānt canonī ei ipsius
est. Ista ei ex. et. similibz mī quibz
spī et. mī qua scribitur vel ego sūmī rātū
pīrī statutī et. rōsūctūdīmī competēt
ius i fructibus pīmī annī pīrī dictam
clā nō obstat r. possēt intelligi dīro
gātū sūrī papa pī generales clās erām
cottīdīcī dērogāt pīuilegīi iam mīdūl
tīs vt. l. c. c. fi. c. quā sepe. l. de elect
et. clā. Dīdūmī ad. fi. de sepul. rū mīdūl
tīs s. libz pīuilegīi autēm rōpētēt
tertīe pīsōne vīi uel fabrice que pīsōe
mītar obtinet nō videt dērogātīmī
nī expīsse hoc dīcītū vt. mī isto. c.
et. habēt isti solūcī rāct. i se ut. s. dis
positio mī dībīo referat ad pīsōnā nūm
qua uel i qua loquit nō ad tertīas
extremīs que non venit mī generali
sermōne vt. l. si mī stipulatis. q. grisogō
mī ff. de ver. obli. So pīmīpalītēr nō
ob. reservationes alīque rēzō frē pīrī. Jo.
xxv et. alīos mī quibz moderātō quā te
net glo. exprīmīt ut videlicet tales ha
beant redditū s. āmī et. illi cui est facta
grācā habeant pīmī fructus pīmī
annī potius ei fātūnt i f. lappī ut. hic
pītētē pīrī ab ex. clāsīs nō mī corpore
mītū nō ē sumēda dēcīsō mī pīpa dīf
fītētē alīquid dērēdet ut i c. de rāct
de rātū. 3. mīa mīductī pīrī 2. mī. le.
nō obstat. Item sīribēbat pīrī pībēn mīlī
debita nō pīrī pīmī sīlītē ibi ut. hic e
rat quā grācā se rēferēbat ad fructus
pīmī annī eius ergo pītextū nō pot pītētē
fructus s. ut dīxi. s. mī pīrī rāct. et. mī
seunda ibi nec videt benedictū r. ad
hoc fāct. qd nō. Bar. m. dīt. l. si mī sī
pīlātīs oēm absto ff. de. pī. obli. 3. pīmī
pīmīpalītēr nō ob. qd dīcīt. d. Jo. mīl. s.
qd le. Jo. an. sit vera de equītē opī
archidī de rigōre. Ista ei equītās nō ē
scripta. iō nō ē sequēndā vt. nō. m. l. i.
C. de legī. Item nō ē equītās fīnōre
magis intēti ex pīuilegīi et. ad lītū
aspīrātī quā ecclēsī que fructus suos
de mīrō rōi sībi vendīt et. restat de
dīmī vītōdīcī eius ergo mīra mī dībīo
pīuilegīi q. mī rōe et. nō ē par. rāct
rāct. et. dīmīpītī patī vt. l. mīlītē ei?

Et de mi et ibi nō. et fi. l. C de rodi
 minis laborauerunt ad substatuendū iura
 istis competencia ī p̄o āno p̄missio uel
 aliter contra ius rōe ad interestē ecclie
 clauserunt oculos q̄ seruē fuit Archidia
 et inde uis iudicio meo rationibz sup̄dict
 et sic cum eo concludo salvo iudicio sum
 liber melius sententient̄ distin. ī dñi
 lapi que fuit aut motu proprio et nō
 videtur procedere p̄ ea que nō m̄ c.
 si motu proprio de preben. ī e. li. vbi
 motus proprius tollit subrept̄ nō au
 tem induit iuris alterius priuatione
 So. op. dīnt̄ his q̄ papa potuisset ex
 pressē tollere ius istis competens Sed
 contra hoc op. p̄deretur q̄ xp̄tū q̄ m̄
 totū absorbet ius alterius non valeat ut
 l. quod C de p̄tū impa offe. et l. om̄s
 et l. nec dampnosa C si contra ius
 vel utile pub. et c ex pte. n. de offi
 del. So. dic q̄ plures sunt iuris spes
 na q̄dā ē ius nāle et q̄dā ē ius dñi
 nū quoddā ē ius geniū et q̄dā ē ius
 nūle et sic sunt quatuor membra ita
 Cy. predictā q̄one ī quatuor q̄ones que
 res p̄o an impator p̄ xp̄tū possit tol
 lere ius nāle viderit q̄ nō quia ē ma
 rimitable ut iusti de mre nāli gen.
 et nūl. q̄ sed nālia et i. di. ius Tn
 dic post enī q̄ sine rā nō pot̄ sed m̄ m̄
 pot̄ puta q̄dā capi ī bello effirant̄ sūi
 uel qdā hostes possent ip̄me occidi quia
 ē illud. l. dñina reputur q̄dā p̄missum
 si homitudū furtū et reterā delicta Ita
 impator ex iusti rā poterit ī aliis rati
 bus talem l. nālem modifcare pot̄ hor
 ex h̄is que nō. simo. ī c. que m̄ eccliazo
 de consti et plura ex ponit rāta hor
 d. et p̄. mens. d. Bar. m. l. om̄s C si
 contra ius uel ut pub. Iden ē dicendū
 ī 2° membro q̄ scriberet̄ contra ius
 dñinū modifcare ē pot̄ ex rā nō m̄
 totū abrogare Aduertendū rā qdā si m̄
 non exprimit̄ p̄sumendū ē hor ex rā
 ferisse ita qdā non admittat̄ pro verbo
 ī ḡazā et iudex debet xp̄tū sequi m̄
 iudicando et nō propria consciētā nec
 ip̄e in hor p̄citat̄ sed impator qui sine
 rā ius nūq̄ statut̄ sicut ē tenet̄ iudex
 m̄ iudicando sequi legem spālem et xp̄tū
 p̄missis qui est lex māta ī terris ut
 m̄ aut̄ de consulibz rāta fine et nō ē
 de offi. or. c. i. Et intellige q̄ ex rā
 sūa hor fuit que nō p̄sumit̄ iusti aliquid
 de ip̄a appareat̄ ut nō ī c. ex parte. n.
 de offi. de. Terciū mēbrū est utrū impa
 tor uel papa possit rescribere contra
 ius geniū puta auferendo alium dñm

rei sue glo. ī l. quod C de p̄tū impa
 offe. videt̄ velle qdā nō sed aut̄ que ī c
 ducta de mre ciuii bū poterit tollere
 Sed certe sublatā actione que est ius
 p̄sequendi m̄ iudicis quod sibi debetur
 ut iusti de acti p̄missū de mre geniū
 uel alia que nichil competet̄ de mre
 nāli uel dñino essent sine effū quia
 sine aut̄ nō expit̄. l. si p̄tū q̄. Ita
 vide aut̄ ff. de nego. ge. videt̄ nō simo
 dicere m̄ hor rā q̄ iusti non de erit
 m̄ c. que m̄ eccliazo p̄alle quasi velit
 hoc rā quo denegat̄ actio q̄ iudicis
 officiū non denegat̄ qdā non placet̄. Cy.
 m. l. zptā. C de p̄tū impa offe.
 Nā si impator pot̄ nichil tollere offi
 ciū magistratus cum tāde officiū sit de
 mre ciuii ut l. n. de origi m̄r. iudicis
 ē sunt de mre ciuii ut nō de iusti
 et obli. ī p̄missū. Si ergo reddit̄ quis ī
 habilit̄ ad agendum denegari debet sibi
 iudicis officiū q̄ tenet̄ disputando sa
 de are m̄ q̄ de bānto nō audiendo
 tenet̄ ē q̄ sūa pro eo lata non tenet̄
 quia contra l. fuit admissus ad iudic.
 vt l. non dubiū C de legi su h̄o m̄
 oio vide q̄ nō. ja. butri. et post enī
 doc. mens m̄ aut̄. Statutus C de
 p̄tū. et cle. Quid ergo dicendū m̄
 ar. p̄dicto utrū impator uel papa
 possit nichil tollere dñm. rei m̄ce.
 Cy. m̄ dñm. l. dīnt̄ q̄ her est qdā p̄missū
 sa et tāndē concludit̄ qdā possit m̄ m̄
 sicut pater p̄. l. ḡualē puta p̄ v̄sumptio
 introductam propter bonū publicū ne
 dñia ic. vt l. l. ff. de usūci sūi nō tenet̄
 q̄ nō possit de mre ut iusti. de legi. ag.
 huto. q̄ fi. de hor rā iudex cui scribit̄
 nō pot̄ cognoscere sed p̄sumere debet
 ex iusta rā euēsse et her p̄sumptio
 est adeo violenta q̄ non admittit pro
 banone ī ḡazā ut ē dixi fuit qdā
 nō. m. l. n. C de fini. et sal. h. x. vbi.
 nō de concessione terrarū cōfē. v̄goluit.
 Aduertendū qdā Cy. ponit predicta iura.
 Ut spē separas et distinctas cum tantū
 ius dñinū et ius geniū possit dic̄ ius
 nāle ī quātū hābēs cōuenit et nō aliae
 ratiōibus. l. d. c. i. Est et quartū
 mēbrū qdā rescribit̄ contra ius sūi
 positiū. Et distinguē. Aut̄ rescribit̄
 m̄ ratiōibus m̄ quibus impetrano spēciā
 liter. phibetiz̄ et nō valet una si nup̄
 ex xp̄tū pe. C ut līte pendente p̄tō
 Aut̄ rescribit̄ ī rā q̄ non ē prohi
 bitione impetrano spēcialiter et tūc re
 ficit̄ aut̄ xp̄tū remittit̄ penā et valet̄
 ad p̄tū impa offe. l. xp̄tū ī fi. aut̄ nō
 remittit̄ penā et tūc aut̄ nulli noget̄

et impetrant prodest et valet ut
dicitur. I. xprta aut alii ledit et nunc
aut modicū et valet ut dicitur. I. quod
aut exorunt et subdistinguit quia
aut dicit non obstat. I. aliqua et
valet. Aut hic non est dictum et nūc
aut apparet ut dicitur. I. omnes C si gra
uis vel vti. pup. Aut hic non est
dictum et nūc apparet ex sua concessio
ne qd volunt derogare legi et valet
Aut hic non apparet ut dicitur. I. omnes
C si contra ius vel vti pub. et nūc
expectanda est alia missio ut C si qd
de xpto. et i. aut de man. prim. q.
illud et i. aut. vt nulli iudicū q. Et
hic non habemus qualiter in hic debet
intelligi de ista et missione vide p. so
an. de extre. pla. c. i. i. e. li. i. nohella
Ex predictis igitur clare apparet qd per
xptum pape vel Imperatoris possit ledi
nālis iustitia iure domino et gemitum
introduta vel cuius latissima ei eoz
potis i predictis sicut et i multe alijs
que enumerat doc. mens et. I. xpta
C de pri. Impa. offe. per statutū vero
terrazo vel p. lege roem possit ledi et
in toti primi ms. alieni competens ad
uerendum est qd regno duas qmies in
h. disputatas in materia statutorum
est dm pao. de lazarchis in ihs. ter
minis Bononiens statuto cuncti qd iurū
sit testū nō registrati i memorabilibus
rois. i. ternā diem meni condidit
testū i quo totū hēdon m̄stitut qd
testū nō fuit registrati qd an. v.
qm de iure dīo memio ab intestato
succederet predictor qd de iure pos
sit et para consim̄ dicta hereditate
petere et h̄c preceptor meus i dis
putatione disputauit qd in alijs ter
minis statuto cuncti qd fenerator post
qñquemū non audiatur et sup sorte
et qd qd h̄c alia capitula quo ad id
quod possum renorat in dubiū An ist
statutū valeat i p. q. az. q. v. non
possit dicta hereditatem petere il. h̄c
qma libertas testandi est de iure nāli
C de sacro. sanct. eccl. I. i. liberū em
arbitriū quod i testando conredit est
de iure nāli. de pe. di. n. c. liberi
arbitri potest enim ēē libertas testū
di qd iure gentium qma consensu per
fuit et i eo donaciones fuit iusti
dicitur. q. i. Item pot dicit de iure dīo
aut templi dicitur qd i mobile p. seue
mult de celebra missa cum marthe
Et hoc tenet amī. videlicet qd ex testo
minimis sollemni oriat obligatio malig
vt nō. i. l. i. ff. de condi. inde. Si

ergo testū est de iure nāli gentium uel
divino non videt posse corrupi per me
positum. v. di. i. prim. vni. di. dignitate
de capi. di. eas unde iura sanguinis nō
iure tolli pot. ff. de pat. I. sue agunt
et de re. iure. I. iura sanguinis et hoc
fuit qd nō. i. noue. de iuri. eccl. quia
pleriq. vbi dicit qd statutū immixtu
le contra iure nāli non tenet in foro
pmali uel contentious ill. ff. de vulga
ci et pupil. I. ex facto nec iure quia
inferior nō pot interfingere legē sua p
statutū superioris sui xxi. di. inferior nō
p. Ex quibus inferior q. v. rōfī. v.
lūntatis restitutio nō possit dicta hec
dictate petere vel h̄c. Sunt ei vere qd
alijs fuit in testo restituta et a vero dīo
qui reliquie potuit ita qd iusta sua fin
distur sup certa rati ego sequendo pon.
q. ist. statutū ar. c. lata de testi. spol.
Nam et si statutū editū propter bonū
publī. vt. s. falsitas ditaretur sicut. I.
ut de ca. adhiberi statutū multos testes
vt. I. h̄c. result. C. de testa. Nam si qd
sit veram esse voluntatē videt. qd ra
debet sequi ar. I. si de fidei. nūq. ei
est veritas interfingenda sed semp pse
quenda vni. di. veritata et c. fūcta
videt ei qui veritatē impugnat impug
nare xpm qui dixit ego sum via veri
tas et vita vni. di. consuetudine h̄c
non obstat. tenet qd statutū valet et se
uandū sit enā i foro consim̄ addi. quod
nō beatus thomas et s. art. v. vbi dicit
qd lex positiva uel est iusta ex si qd nō
ordnat ad bonū roe. ranta et erit iuter
lex. i. di. uel ex auct. quia ultra iuris
sufficiens se extendit. de consti que
in ecclesia uel ex forma quia iequalis sub
ditis onera imponit de consti. cu. omes
et talis non est lex nec obligat in foro
consim̄ sit debet intelligi qd nō in dicto
c. pleriq. de iuri. eccl. nam magis est
deo quā hoībus obediendū actū v. c. re
liqua ad probandum pditā eius determinat
ibi videt qd pulchre sit. hi. qd enā
preceptor mei videt iiquā usurari. idu
bitur p. statutū a petitione sortis sit
prosūd iiquā quia continet vnu intolle
bibile quia uenit solvere quod qd de
bet. Vnde non valeret sima iqua error
talis exprimeret qd i. in testo ff. de
exi. in pte. et permittē retinere alie
ni sicut predari ut c. sepe contingit
de testi. spolia nō pot. I. conferre aliqd
malefici possessori enā tu cursu temporis
ut c. malef. po. de re. i. i. e. li. Itē
si ex iunctio oīt obligatio nālis ut ff.
rem. ra. ha. I. si hor autem non pot

tolli per statutū finit nec p. l. ut m
 q. sed nālia iusti de mī nāli grē et
 rūi Subsistente igit² nāli obligacione
 petat debitor nō solvendo quod debet
 Vnde alibi obligat² si nō sit illius debiti
 petatio ut l. cum quida q. illo C de re
 ressarcis fīs Karone igit² petati quo
 quis ad retent² nālis debiti iūt² per
 statutū mī tale statutū non valere ad
 qd vide qd ple no. fred de se. ḡlio et
 lxviii et Bar i. l. testi factio ff de
 restat² Ipc ar^t 197am et concidit
 q statutū valcat nun sit editū ex rāta
 iusta q contra psonā mīdias odiosam
 s. vbarū qui deberent repelli de rūta
 rūbus ut leprosi In aut ius mī qd qd
 ab hys g. si. et c. i. de usc. j. c. h.
 De predicta ē mā an. si. statutū vale
 at contra mā diūmū vide p. Bar. m. l.
 om̄ pti ff de institutū mī hī mī q. pri
 mpali de quibus et sup quibus rebus pos
 sit fieri statutū et an possit statutū
 dispensare sup hys que deporta sunt
 a mīc rō ibi videas His incident
 queritur cum quida mīa nobis confe
 rant contra equitatē tū ff bonū pūp^m
 an qui ex rāli mī rigore leditur ner
 audiatur i. foro seculari posset querela
 de hor apponere coram iudice et^{rō} per
 viā denuntiacionis mī nouit de iudi. po
 ne ex mī qd autē iūste sua rēn obt
 nūt alienam ut l. iūste ff de acq̄m po
 vel ē a vero debito liberatis ut l. mīl. ve
 rū debitorum ff de condī indebi uel dolo
 aliquid acquisuit et tempa sunt trans
 acta act^f de dolo ut l. eleganter ē de
 dolo uel post prūlam mīa exreprobi non
 mīate pertine debiti mī rei veritate nō
 mīati exigit a debitorē ut nō dy. mī c.
 longiplemari de reg. ur. In iustit^t ex¹⁸ et
 alijs que pōnt iuso. i. c. quia pleriq^p de
 iūmū ecclie et i. terminis qōmī pdictar^f
 dubitari pot in p. viā denuntiacionis euā
 gelice quis cogi possit ut dimittat uel
 soluat quod mīc pūttente possi. cui
 nī reponnat consciā et equitas nāliq. l.
 2. vest nā ff de condī inde Dns Bar
 mī exagant^f ad cōpēndia super verbo
 denuntiacionis dicit qd zōne talis statutū q
 finatur i. foro seculari renūrit² pro sub
 sidio ad ecclie ut rogat debitorē exi
 gere a p̄tatore quia prescriptio sīmā et
 alia de quibus superius non liberat a
 petato ergo rō lit dō. c. nouit doctor
 mens i. predicta disputatio dicit qd foro
 p̄māle non debet trahi ad foro iūdīnale
 nisi i. casibus expressis a mīc uel iūsi sit
 consuetudo quod credo verissimū et pro
 bathe quia rigor iūris rūulis i. sim^s i. pre

scriptis Topis no. mīnac^t In ex
 clusione post terminū ab agendo mī
 audiencia deneganda In fūto i. homi
 nido mī p̄missa et sīibus aprobac
 est ut p̄ ordīne probatiz mī c. sub oīta
 de re iudi. de prescripti p̄ totū de opē
 no. mīna c. pastoralis dī exreprobi et
 c. accepimus de fide iūstrī c. intelle
 mīus de iudi. c. mī de fūto et de i.
 de hominido rūm sy. Concludendū ē
 ergo qd quedam sunt mīa de mīe fori
 puta si quis est iūste condēpnatus
 rogatu et satisfacere mīe fori sed nō
 tenet mīe poli. i. mīe consciā vltro
 se offere ad soluēt ut dō. c. litteras
 de resti. spo. et hor sentit hīmo. i. dō.
 c. quia pleriq^p de iūmū ecclie ubi di
 delis oīo et oīmo videbis qd de ista
 lege consciā dixi post dñm frederi
 s. de consciā. c. i. Ex predictis dis
 cūgine an. lex. canōica uel rūulis sit
 seruanda i. foro consciā aut ius ri
 mīle consistit i. acquirendo et tunc
 seruandū est etiā i. foro consciā qd
 aduersariis mens ergo eius ē nō pos
 sum et iō nō sollempnis iūstitutio
 non valēt i. foro consciā quia lex
 rūulis prohibet acquisic^f ex nō sol
 lempni testo uel saltem nō pūttit
 mī fieri ut l. non dubiū g. f. C. de
 testo. Aut rōsistit i. remittendo uel
 remittendo et tunc ē bonū et equū
 et debet seruari i. vtros foro.
 Aut bonū et nō equū et tunc aut
 sonet pētūtū mī se ipso ex se ipso quia
 ex iūstī rā est editū ut editū ut
 sīmā xptum et sīla ex^a de quibus
 mī dō. c. quia pleriq^p p̄ iuso. et tūc
 si consciā est aliter informata qd
 me dicit debet sequi consciā nō
 mī qd spē non ligat² lege hūana
 sī diūna nisi nī pēdēm de remīt
 flam lex rūulis i. obseruātia sīc et
 exreprobi nō mīate pertine et i.
 multo alijs fundat sup p̄sumpt^f.
 Ut l. res indicata ff. de re. iudi.
 hīs ergo consciā i. formata de
 veritate non debet sequi prescripto
 et fīt ut dixi. s. m. q. paulus
 Est et aliud membrū qd quid non
 est bonū ner equū et non debet
 seruari ut l. s. i. f. ff. de doli ex
 rep. sed adde qd mīa que imponit
 vindicta non ligant consciā xii.
 q. n. fratermīas i. f. p̄ pdicta ad nrī
 c. applicando hēs quomodo p̄ statuta
 p̄nt alijs mīa subtrahi sīc tolli et
 aliter per p̄mīlligia et xptm pape
 quā mīmū de quibus superius est

tractatu ut c. n. de pben. j. e. l.
 3° principaliter op^z et i^mput istud
 c. q ad derogandum primillegio ro
 si etiudibus uel statutis sufficit ge
 neralis cl^a non obstat sⁱ contra ymo
 videt^z q spahs cl^a requirat^z ut l. sⁱ
 et si quis. q. quesitū ff. si quis ranc
 do. generalitate no obstruere sufficit
 qn ponit^z ad rectū actū firmandū qn
 vt C de prescip. xxx. annoz. l. om̄
 sed no sufficit tu quis sufficit m se
 misse fortius ut m contrario. Et que
 sit ro quare magis isto rā valet
 specialis q generalis vide per Cy. i
 l. i. C de condicione vbi plene per
 eum facit quod no. Bar. ni. l. qui
 faxū. q. si filius ff. de dona. Pro
 plemoni tu declaracione istius cl^a
 non obstat. est sciendū q isti cl^a po
 nitur m legibus m statutis m pnullis
 zptis et alijs disposicionibus que
 cl^a ut sit necessaria ad tollendum
 predentem dispositionē contraria et
 qualiter sit exprimenda dubitat^z et
 ido est videndum ponit^z m primillegio
 et zptis ad derogationē m rōis et
 hinc articulū prolixo psequit^z so an
 de exref. pla. c. i. vbi tentat vj. op^z
 p^z est qd de lege contra id qd per
 primillegio concedit^z contrariū dispo
 nente debet fieri mentio spahis all.
 c. no nulli. q. e. et l. si quis i prim
 testi ff. del. ni. vbi patet qd m secundo
 testo debet fieri mentio de p^z hinc
 cl^a derogatoria sed quelibet legis
 uel canone constituto ranset habere
 dicta cl^a ut l. quorū C de pri. mpa
 offe. rā. xxviii. q. n. zptum ego ul
 pnulligū contra illā impetratū debet
 de ea facere spālem nēcōne. Et
 hanc op^z s. qd debet de l. atq*uia*
 fieri mentio spahis et no sufficit ge
 neralis tenet spe. p. q. quesitū pre
 nile. et p. c. qm ad agendū m prim^o
 de p*uer*. j. e. et q no. de et*ta*. et
 qua. artēpīmis i ultima glo. Item
 sicut pater debet noiatim exheredare
 filii. ff. de libe. et pos. l. n. Ita ui
 dex. qui m^r pater est. debet noiatim
 exheredare legem uel canone ad hor
 fuit qd no. Cy. i. contrariū contra
 legatorum pro pnullis sōiorū
 ut l. i. C qn hinc m^r p*uer* et uidi
 as. 2° op^z est qd sufficit cl^a de ro
 gatoria i genere q tu valet gen
 quo ad oīa ref ut dixi. q. i prim.
 Pro op^z m*duro* quod dixi de exhere
 dare que valet si hinc vnu filii dicit
 exheredo om̄ filios ut sit generalis m^r

ad illū referat^z ita obstat. l. uel canone
 vel pnulligio sufficit generalis cl^a no ob
 stante. l. n. et m. ff. de libe. et posti
 et aliqd rectū licet no noiatim ut l. cl^a
 ff. si c. po. 3° e op^z quia distinguuntur
 vtrū princeps ex rectū sua concedat pri
 millegio uel zptū contra mra et tūr ualeat
 etiam sicut illa aut no ex rectū sua et
 no ualeat quia no psumuntur m^r obstat.
 zptū de elec et l. n. licet distin^o nois
 m. l. fi. C si contra me vel ut pub. et r
 ex parte q. de offi. del. Sennā autē
 et ignorātā collige ex dertili no nulli
 m. ultimā glo. p^z p*uer* et quod sup co^z
 per so. au. Ex hac distinctione habes re
 tnam op^z qd vbi ex rectū sua principis
 concedit primillegio non requirit cl^a
 derogatoria quia ipso mre videt^z legibus
 contraria derogati pro hac op^z adiu
 nt legem. l. om̄ C de testo. et c. i. q.
 t. i. m^r uita l. si tāmē et l. rectū mris C
 de testo nulli. vbi sua mīlī ptecentis
 filii m*duint* tracta exheredare sua sc̄na
 principis gta legem disponente idūt
 tractam rōndic^z ei^z derogat. Ad idem
 allegat. l. trē vñlp. q. vñlp. ff. de exni
 tri. Et ego allego. l. quida consulebat
 de re. m*dui* vbi princeps p*romonēdo* m
 habilem videt^z contra l. reddite illū
 mhabilem dispensare fuit qd dixi i c
 statutū m p*rom* q. e. Admitit op^z
 ja. de bel. quā tenuit disputando p*u*
 let. testū licet de p*mo* hinc derogato
 riam no fecerit mentionem de quo i dīm
 q^z e op^z q aut p*ri*ncipis concedit zptū
 uel primillegio motu proprio et ualeat^z
 nulla facta mentione legis g*rie*. Aut no
 motu proprio sed ad petitionē alterius
 et non ualeat ad hoc. j. de pben. si mo
 tu proprio et de. si romā de sen. ex et
 qd no. de m*u*. p*ter*. c. n. q^z est op^z
 que distinguunt m^r zptū et primillegio
 gta ut p^z no ualeant sⁱ sic nā em
 primillegio est legi g*rie* derogare sⁱ
 nā zptū est m*ribus* confirmari. j
 de v*er* oblig^z sig. abbate m*u*tta. l. enā
 q. quas m*res* x. si no sit etiam et x
 sⁱ m*ic*. 6° est op^z que m*utis* m*ribus* i
 zptū et pnullis debet fieri mēno specia
 lis de rō mre g*ri*m disponente de zptū
 no nulli et de cl^a. et quia cāte et
 c. si rum dilectus et c. p*le* Item
 i oī impetracione contra rōsilū genera
 le uel latānē ut d*ro* c. no nulli et de
 cap. mo. c. p*le* et vñlp. mris ordo p*uer*
 titur manifest^z iniquitatē continent
 de zptū rā que et c. n. Et ihs sex
 op^z sic distinguere rum queritur vtrū
 ualeat zptū uel primillegio contra mra

positiva dic aut habet claus derogato
 rias aut non p^o rau dnt c^rta derogato
 ria generalis et valet ut i p^o opⁱ N^o
 generalis et c^r opⁱ ut i s^r opⁱ que hⁱ
 p^o valet si rau qⁱ nulla est claus aut
 subdividit quia aut loquimur i r^ubz
 m quibus mre exprimitur qⁱ no valet
 et non valet ut i vⁱ opⁱ aut non
 est i aliis casibus et tunc aut i forma
 pruillegy et valet ut i opⁱ Aut in
 forma zpti et tunc aut proprio motu
 principis et valet aut absq^z proprio
 motu s^r ad p^ochonore alterius et tunc
 subdividit quia aut ex certa claus
 principis et non valet aut non ex
 certa claus principis et non valet ut
 m 3^r opⁱ d^r Bar illu p^ossum tangit
 m extranagⁱ Ad reprimenda Ex mne
 dñis dñis qⁱ aut impator rescribit
 ad primata utilitatem alterius et ne
 ressilia c^rta derogatoria ut dñi l.
 quocens et ibi n^o m l. fi. C. si rotula
 me vel vt pub. putat n^o sufficere si
 dicat^r non obstante aliqua l. de ro
 gatoria nel que hic fieri prohiberet
 hic et est specialiter facere mentione
 ut l. si quis m p^om^r testi et ibi n^o ff
 del. m q^op^o p^om^r rescribit contra pub
 licu uilitate et videt^r contra omne dis
 pensare ut dñi l. quida consulebat et
 l. Itē vulp. pall. Kō e tunc quia nulla
 p^odit lex derogatoria sicut nec qⁱ m
 roe contrariū facere mentione ut s^r de ro
 sti c. i. Et her sunt dñi cum dñi claus
 point^r i p^ollus ad derogatione m^r cois
 q^op^o qⁱ point^r i p^ollus n^o zpti ad de
 rogatione aliozo zpti p^ode m^r p^ollio
 consuetudinⁱ nel statutorⁱ et tunc aut
 tollerant^r p^ognales claus derogatoriaⁱ co
 rindem nel respicit^r spalis s^r an. i dñi
 c. i. allegat multa mra que innuit qⁱ suffi
 cit generalis i p^olllegys patet o.
 do zpti sicut aut p^o s^r an. et qⁱ tolla
 illa verba generalia all. de dñi. g.
 nos m de sepul. de sen. exco. i fi. c. i
 de se de r. cum non daret et c. quia se
 pe. s. e. ti. sed i rotariū fuit d^r c. ubi
 generalis claus derogatoria non sufficit
 ad tollendum ius competens singli p^olone
 sed hor ideo e ut dixi quia contra ipsa
 non dirigit verba derogatoria sed g^r
 c. et ecclesias quas grauare intendit et
 facit contra predicta quod no. Cy i dñi
 l. i. C. qⁱ impⁱ inter p^o et vi sed ibi no
 solum p^orecedebat p^ollle^r g^rar^r s^r g^rar^r
 et hinc claus derogatoria subsequentⁱ pri
 millegy m^r p^ollly h^ret claus derogato
 riā m^r p^ollly alterius vide qd^r tetig^r
 remisi ad g^rilia fratre de semis. s. de

consti. c. i. m ix opⁱ Bar. i pre
 dicta exuas. tangit qⁱ dñi da po
 nt^r i p^omling uel legibⁱ ad derogatⁱ
 statutorⁱ et concorⁱ rum s^r an. v^r
 qⁱ sufficit generalis claus derogatoria
 Ut m aut. cassa C de epi. et heri
 et aut. namgia. s. de fuchs et C
 rora de suos aut. omis pegrini. Si
 vero dñi claus n^o apponatur m l. uel
 p^olllio et n^o sunt sublata statuti et
 conditiones statutorⁱ ut dñi c. i. s
 t. i. et c. consti. e. n^r Q^r dñi
 dñi claus apponit^r i statutis ad deroga
 tione predicens statutorⁱ tunc si pre
 dicens statutum non habet claus derogato
 ria plam e qⁱ sufficit generalis s^r no
 sine aliqua claus sequens statutum tollit
 precedens g^rar^r sicut constituto^r co
 statutus ut s^r h. t. c. i. Nam scut le
 g^rulator universalis presumit^r statu
 leges proprias m dñi l. or. sua parti
 cularis leges suae p^oliculares. Et hoc
 intellige qⁱ statutum non transit m
 contractu quia tunc no possit devo
 rari pone ex " de rostria facta nu
 bue p statutum soluta resta perinde qⁱ
 titate no ei potest renoveri i pre
 iudicium percepto sed bⁿ i premidicium
 recipiendo quia quo ad receptos
 transiit statutum m g^ractu ut l. oes
 populi ff. de institutⁱ et videtur per
 Bar qⁱ predicens statutum h^r spale
 claus derogatoria tunc optet qⁱ isti
 statuto ut valeat fiat de illo primo
 mero spalis et foret Bar m extra
 nagan ad reprimenda sup verbo no
 obstante pone ex " i terminis dis
 poniit^r p. Cy si statutum derogatorum
 p^o prohibet aliiquid fieri nel non pro
 hibet aliiquid ordinari nisi resta for
 sernati an valeat sequens statutum ro
 trazm non h^rita memnone de primo
 tenet qⁱ non quia requirit^r specialis
 renovatio sicut i testa^r ut l. si mudi
 et tibi C si legitim ff. del. i. Testa^r
 ei precedens declarat am^r m futurū
 de te l. ar si quis g. pleriq^r et l. v
 g. fi. ff. de arqui. heredi. et sic defi
 nit am^r Voluntas ergo non e statu
 tum Non ob l. dmo. g. licet de mre
 rodi qⁱ debet qⁱ p^o r^r voluntie expi
 se point^r ut ibi n^o h^r opⁱ Bar. re
 do verba qⁱ predicens statutum presigit
 resta forma future disposita expressa claus
 derogatoria sequitur contrarie dispositio
 Si vero sine tali claus statutum simplific^r
 porrigit resta forma future statutis
 hinc tante derogatur ei p artu con
 trariū ut e causa nobilis m l. fi. i

primi ff del n° et sic valeret refor
mata non suata forma p̄ixa i pma
et ita debet intelligi l. humani C de
legi Nam subsequentes leges edite no
suata illa sollempniter valeret qd ibi
non e apposita clā derogatoria sed
simp̄ recta forma p̄ixa i p̄ et ita
debet intelligi l. humani C de lega Ita
subsequentes l. utrū autē i rū prete
denti in quo debet fieri mēno de dā de
rogatoria requirat sp̄alis uel suffit ge
neralis C. dīt q ad derogatione legum
suffit clā generalis sed ad derogatione dis
positionis hoīs primi requirat sp̄alis ut
l. si quis in prīm̄ testi ff del in Q.
an sit verū ut clare intelligas qd
de facto omisit beneficiū pono quicquid
ne Quæda nobilis dñia a marito plu
zim molestatā ut ronderet testimoniū et
institueret eundem in h̄dēm post mā
molestā accessit ad domū sūr resū
gnū et dixit her sibi quo dō ibi
fieri testimoniū ad modū sūr n̄ clā qd
volerbat aḡ aliquid testimoniū q dem̄eps
valeret nisi ibi esset aue maria exp̄mes
ram molestie sup̄ dīcē deinde recessit
ad domū viri fent aliquid pro ut viro
plaruit sine dñm rānsula et deressit
queritur p̄ ex eis valeat fīr̄ theorā
predictā C. videt valere p̄ h̄n̄ dñm
derogatoria quia ea n̄ pōnt i fīr̄ videt
direce aia et voluntas et hoc tenet
Bar m. l. si quis in prīm̄ testi ff del
m° utrū autē debet fieri de p̄ men
tio sp̄alis et enī de clā derogatoria
m eo mācta uel suffit dicere testi
ee ad testimoniū iam factū n̄ quibusq; p̄
verbis derogatoris Bar ple n̄ m
dō l. si quis in prīm̄ testi et Bal
m dñm l. humani ubi tenet qd suffi
nt generalis in predīm q. de fō per
illud factū q̄siliū determinatū fuit
simp̄ valere fīr̄ dñabus rōib; p̄ a
quia i illa splendidissima cunctate n̄
magna puritate mittit et testi fuit
nam quilibet sibi scribi qd vult et
tradit presbitero p̄tib; dñob; testi
bus ignorantibus quid m eo dicit n̄
lucem ergo p̄ istū modū malicie et
variae machinationib; ap̄ire et aro
fuit quia ibi ē summa libertas et m̄
hinc multus ita p̄ nullus pot̄ impres
sione timere talis ergo allega ter
num seni metu sic factu non debet
admitti Iste rōnes non dicunt sibi
locū ibi itaq; n̄ alibi n̄ ergo m̄
si aliquid ibi fuit decisum quia hic dix
rim ar. l. sa n̄ m̄ q. sūnt quedā
ff de var et exor rog et vide.

per dy. i re ^{la} qd semel planuit de
reg. mir. et qd dixi ē. de consti
t. i. ubi de hac p̄ lo an et ibi refert
opi ja. de bel. quā ponit i aut. de
testis impr coll. vñ. ubi tenet qd
valeret fīr̄ et nulla de verbis derogatoris
prīm̄ fātēs mētione et sic concordat
in decisione p̄fan venerabūt et sapiens
simis consiliū venetōz. Et h̄ sint dñ
de clā non obstante pōta i prīm̄ legna
uptis et testis i līs vero ad bene
ficio quid op̄et clā non obstante et qui
bus clā moni proprio et quid si simul co
iugantur hic distinguunt lapus et so
m̄ i c. dñob; et s̄ e cum aliquib;
fīr̄ principaliter op̄ et videt q̄ ista
concessio fructuū non potest fieri dñ
bas rātōib; p̄ quā fructus debent
ptinere ad administrationē et p̄
cepti t̄p̄e vacacionē debet reservari
futuro successori et p̄tū i. de offi. ordi
stem debent bñfīa sine diminutione
conferri vt est rā bñfī. Ut n̄m stem
p̄ istam concessione diminuet dñm
fūltus est si clericus est oportebit
ecclēsia deservire et fructus n̄ p̄pē
qua sine temporalib; sp̄udia dñm esse n̄
put i q̄ m̄ si quis obcep̄fit et c. m̄
h̄m de preben. Male ergo videt dīcē
istud. c. i quo dīcēt q̄ fructus bene
ficiū debentur ali q̄a p̄latiū et im
m̄istriū est. So. verbū ḡm pōta i
tex tollit ḡzām papa ei pot̄ m̄rib; bus
derogare et s̄ mis disponere ut c. propo
sunt de concessi p̄ben p̄m̄eps c. solitus
est legibus vt l. p̄m̄eps ff. dīcē legib;
ergo deservit i est m̄tāndū p̄ullēgīa
tis istos fructus p̄pīt i. tñm glo. m̄
dit qd debet p̄latiū m̄ est ac si
talis concessio non fūset fīr̄ s̄re iste
prīm̄ illatus om̄s fructus lūrabit i illū
tñm deduct⁹ expēnsis necessariis et aliis
m̄rib; bus usq; ad nonos reddimis et
ita dīcēt glo. quia de m̄re Ex qua
glo. duo clīas p̄ q̄ c̄p̄e iste non habit
rūra nec administrat bñfīi ex q̄ fruct
us p̄pīt s̄ p̄clām̄ i ecclēsia
qui contra collos et alios penit et fruct
us debitores agit agros locabit cum
alia et tu eius manib; fructus ep̄us
p̄pīt ut l. fundi trebanam ff de
vñfūt leto. Sed glo. que mapit
quid dīcēt ibi compēto et rōt̄ inuit
rotarū s̄ p̄ ep̄s ip̄se p̄pīt et exer
cīt̄ actus habit et rūra om̄s sūnt vñ
fructuāris ut n̄d. m̄ dñm l. fundi n̄
l. n̄. et l. fi. et l. se ff de op̄is n̄ m̄
magia est c. et multiplex dñm utrū
qui p̄pīt fructus fundi ut vñfūtūlī

an do aliter in p̄dā. I. fundi et licet nullus quē viderim moneat Iſtū dñ
bū hūr tū credo q̄ ep̄us pr̄m̄llegianis
sit censendus v̄ſfructuarus et sic
fructus om̄s debet uel suo m̄re proprie
non de manu prelati nam rūm̄ grāia
simpliciter dicat qđ concedit pr̄m̄ am̄
fructus ī dubio talē concessione fructū
hūr reuenda concessio v̄ſfructus r̄bus
sc̄ns si recta p̄rōa uel quāntas fructū
concedat² Iſhs ēi rasib⁹ non videtur
relietu⁹ uel v̄ſfruct⁹ ut l. debitor. q̄.
verisilē ff de contrahēn. emp. Idem si
rehinqātur om̄s fructus et verba exē
rutoria non referant ad eū m̄u facta
est concessio puta nolo ēi dari fructus
busib⁹ ut nō. m. l. si quis ita ff de
v̄ſfruct⁹ prelatus iḡ. L. ām̄ prep̄.
om̄s est habendus ut dñs v̄m̄ proprie
et pr̄m̄llegianis ut v̄ſfructuarus ad
hoc tenetur ut l. hactenus rūm̄. l.
se de v̄ſfruct⁹ nec est absurdū q̄ penes
v̄m̄ sit uis et r̄. rei penes alterū fa
cilitas v̄tendit ut c. querela ne pla
ties suas facit qđ nō m̄ c. quām̄ de
derimus. So ut quia glo. q̄ de me
et collige qđ fructus debent intelligi
deduct⁹ expens⁹ q̄ videt² contra c. pas
toralis et c. tua nobis de derimus ubi
portio fructū integrā est soluenda pro
denimis et dñō t̄p̄alī non deduct⁹ ex
penſi m̄i grām̄ dīnt ista glo. So. ad
hunc quia v̄tile ēi sepe quis locat fundū
pro terria mores parte uel media parte
fructū vel vendit fructus v̄ fundi uel
dīnt statutū q̄ quis teneat soluere de
fructibus restim̄ p̄tem uel t̄p̄am̄ sine ga
bellam̄ ī r̄oi querit ergo v̄trū ī istis x̄
et s̄libis s̄m̄ deducende expens⁹ fr̄ ī bur
ribus refert⁹ ad p̄tūtū p̄tū ad x̄ r̄or
bes x̄ uel xx et debet intelligi pro ut
incet nulla facta deductione ut l. debitor
q̄ nāliter ff de contrahēn. emp. qui ve
bū fructus profert⁹ simpliciter et tunc
aut ab hominē aut al. Si ab hominē
tunc ad fructus retinet⁹ refert⁹ p̄tū.
dono lego uel vendo tibi fructus fundi
mei et intelligit² de fructibus integris
non fructu tali deductione expenſi ut l.
si pendentes et l. quorū q̄ a collo ff de
v̄ſfruct⁹ licet glo aliud sentiat m. l. m̄ll.
q̄ fructibus si ff de acquir emp. Aut
refert⁹ ad fructus colligendos et tunc
intelli⁹ deduct⁹ expenſi et ita intellige
istam glo. et l. fundi trebariam ff de
v̄ſfruct⁹ legit̄o et hor v̄bū nisi aliud
agoret tante vel expresse pone ex "quā
fructu⁹ coloniis vult ante oīa derahē

sumptus et postea dividere per mediu-
m recte non potest quia tante actu ut
per pro domidia quam lucratir ponat
opam et expensum. I. si cum duobus
et si cohænda fuisse pro loco. q[uod] tenet sa-
de are pro hoc facta palle. c. ma no-
bis de decimis quibus verbū fructus
abs sine principe et hinc intelligi de
ductis expensis ut I. fructus fuisse so-
ma fallit in decimis ut dicto c. pas-
toralis habet dy elmo ex dictis Bar.
in d[omi]ni d[omi]ni. I. fructus fuisse so-
ma quibus verbū fructus profertur a m[isericordia] legis
hinc intelligitur secundum naturā videtur ut
condemnatione possit deducere ut non
deducere pro ut ex actis apparet his
se bone fidei potest vel male ut I. i.
C. de fructu et h[ab]et expensum ad
de ad predictā iniquitatem dixi q[uod] in
rectis casib[us] intelliguntur fructus
deductis expensis q[uod] ista est ratiō ex
positio et ideo naturalis ut non
Inno. i. c. pastoralis de decimis Ad
de q[uod] predictā locum habet in fructibus
rezo sed in fructibus semper debent in
telligi deductis expensis ut I. si ex pte
q[uod] fi. ff. de pe. heredi hanc. I. allegat
dicit meus in d[omi]ni. I. fructus fuisse so-
ma Quid si debes tibi servire vel
aliquid opus facere non vel dictum sit
de sumptibus diri q[uod] faciat expensam
suis ille qui tenetur ut I. suo mit-
ti ff. de op. no. nū. lib. q[uod] est verū
si consuetudo patrie aliter se haberet
qua consuetudo i[n]format omnē dis-
positionem si non fuerit dictum ut I.
excreto et ibi non. C. loci Et h[ab]et d[omi]ni
sunt circa deductionē expensam Que
autē expensam veniant deducende de
fructibus utro illi qui accepit fructus
illius primi anni an in fructus sequē-
tis qui tunc inninet I. primi ut atrare
seminare orare et similia dicitur i. i. q[uod]
primi. q[uod] principaliter op[er] videt
ad fructu[m] impetraverit iste op[er] isti
gratia poterat m[isericordia] ei suo retinere
ad tempus beneficium venientis ex insta-
ra puti propter debitum ut c. placuit
de p[ro]p[ri]o. sig. et c. nūm ut erit b[on]i
fructus ergo premissis impetratur
q[uod] m[isericordia] suo facere potuit ut I. i. C.
de testa. li. x. So glo. que init
in legatis sentit istud i. q[uod] in fructu[m]
retentione omnis beneficiorum e ne-
cessaria licentia pape ut in isto c.
et in d[omi]ni c. p[ro]p[ri]o in retentione vero
fructu[m] viminius beneficium potest m[isericordia] suo ad
tempus et usum suum consertere ex m[isericordia]
rā ut dicto c. i. hoc tenet

glo. i nonella videt hic et pbat
q sicut ex retentione oī possit epo
se dicere ita in retentione istius bū
fici cum illius ut i c. m de hys q
si a pla pro hor alle. de. si una de
rebus ecclie non alie et si dicat illa
no facit quia loquitur de perpetua pro
hibitione vniione prohibicio illo rāu
hic nō de tempali fructu retentione
pē nimis ergo pmissum Ad hō res
pondit q ibi est duplex zō prohibic
una propter prohibita pēt aliena
tione illa quia prohibetur q i frō
proprio autē prestet licet ergo i
rāu nō resset prima prohibicio tū
renaret f. s. diuīnōm et hō suffi
nt. si una ex legē all. i et si nō ff.
de hec mst. et nō. m. l. liberōzō. ff.
de hys qui nō. ifa. pro hor all. l. pma
de antētis tu. que simplicitate prohibet
tutorē autorizare in hō proprio nec
distinguit i rāu tempalem et perpe
trua. Et aduerte quia glo loquitur
qn prelatis vellet consertere tales fruc
tus in vbi sūn quid ergo si i utilitate
et e indigentis forte reparacione vtiū
poterit ipse cum c. statere q p tali
rā retinēt fructus pmi beneficioro
varānū ām ad tempus q nō qz dñat
phibino q nō sit auctor ni re propria
ut dñi te. si una Item fructus ecclie
sazō debent conserter i necessitatē ip
sazō cu stipendio misszō de hys que
fi. a pla pastoralē i pmi. Jo. an.
hic i nonel. de frō consilium dixit ba
lere statutū factū p epm zō de reti
pte fructu pmi lūm beneficiorum
vacanciū in Diocēs conferenda ad fa
bricā cathedralis et c. tribus concur
tibus primo qd fabrica uere repa
ratione indigent z. q porno de
putata fabrica nō sufficit 3. q epo
Et c. rōa statuto intento non suplē
vī possit subuenire fabrica supluose
nā si ipi possunt nō tenet inferiores
clericū quibus satiē e p teneant ad
fabricam sazō eccliasazō hor pbatur
x. q. m vmo xii. q. n ultimane rāt
bus c. sequētibus 6. de ecclie edifi
c. i. de hys et nō ob c. pastoralē p.
Imo facit pro i si sui ubi dant qd
de consensu pot illo ptem ex causa
rōabilis. Talis usus consertere non
ob q videat auctorizare i frō propo
contra mra palle quia ego nego hor
si dixi propriū factū et q. i. rem
ecclie sine fabricā et c. ad hoc qd
nō i de si vmo i in glo. Et pro
bat rātē quia pot in factis ecclie

ee testis et index xxm. q. m. guili
sarius et p nō de ver sig. ex parte
et m. q. m. si quis ergo xi. q. expi
ne hinc e p archi. epo dat restitu
tione probabili sue ecclie i de penit
entiā q nō possit si est autorizare
in factu proprio ut dñi cle. si una. p
terea ex ista rā possit perpetua rōe
sione facere et de rebus vnuis ecclie
alteri ut c. dñi de rebus ecclie non
alie. et q ibi nō multos forns poterit
farec tempalem rōcessione de pte fruc
tū f. m. jo. an. Ex mīa videt mīferi p
epo ff. debita quibus granat et c. sua
pot facere statutū de pte p. fruct
tū ad tempus būficiozō vacanciū sū
pot fabrica quia ubiq. videt radere in
ho et sic ḡm de qua i isto c. fuisse
supflue impetrata q in illa sit lacus
rogati. Et in dñtētē quero p vnu
sicut conclusionē sup p m defm Epī et
capti teneant inferiorē clerici ecclie
rum mīferi ad reparacionē fabricae et
cathedralis ita sūlētē teneant capelle
ad reparacionē plebis sue et hor possit
solus qd facere videt qd sic quia pot
res vnuis et c. ex ista rā alteri dare
perpetua multo magis ad tempus ut dñi
Item de bonis plebis pot subueniri ca
pelle g. a quo ht c. ad audiētā de ecclie
edificari. Item omia ecclie teneantur ad
charitatum subsidiū Epō indigenti defini
c. m. aps. et nō. hosti. m. c. rūm pte
de ecclie et capelle sui capti nā et libe
tate debet subuenire patrono rūm sibi su
p est et patrono deest ff. de liber agno
H. si quis ali. q. de alimētē et tantam
ht quātē plebe rā capellis q propter epa
lia mra p plebe nō solū possint granari
capelle ut nō. archidia. de pben. cu mī
grāl nā pro p. imperib. Aludis capti
me redimendis uel tempila dei edificada
pnt bona et c. vendi et sūra glaz. xii
q. n. aurū et epō necessitatē ht. debet
dispensare bona et c. xii. q. i. Ex hys
dib. Ex hys et alijs concludit D.
frede. de semis q capelle teneant ut
dixi. Et solus epō hor possit glilio et
xvi. Ex predicto oppositionib. Desca
do. ad questiones et erit quatuor pmi
riales cum multis accessoriis. Prima
erit cum fructus būficiozō vacanciū pmi
am concedunt simplicitate que būf. i. clu
dant sub generali appellatione beneficioro
2. quātē ad effectū grē que beneficia
durant vacare. 3. qui fructus digore
gracie debeat tenui debeat pmi
annī. 4. cum glo. dant qd debeat de
ducit exper. veniant ad factū detinende

pmo igit² quero utrū ista grā exten-
 dat ad epatus si forte in proxima dā
 grāna sit concessa videt² qd sic per
 c. qm^o i fi de preben contrari te-
 net so. an. m c. pl. de x. sig. p. c.
 dilectus de concession pben et dicit
 h. glo. no. i c. n. de preben. Non
 obstat c. qm^o quia licet veniat ea
 noī ecclie cathedralis si grā sit fra
 i proximia nō tū epatus de quo si non
 sacerdali nō fiat menno videbitur nō ro-
 cludi ut l. Ite ap. S. hor editū de
 iuris. Nūquid ista grāna se extendet
 ad hospitalia credo p nō veniant sub
 appellatione būficiorū scid nec inclu-
 dent sub noī ecclia monasteriorū
 vel prioratū sue loquiamur in mate-
 ria fauorabili sue i materia odiosa
 semp rum ista tū spāli noī minūpāt
 in utrū s. monasteria erit et pia loca
 ergo non sunt nē ut l. si idem C de
 rōdi et x. vni. q. i quidam et de testa
 requisiti ad finē et j. de cler. sicut
 et c. qm^o et c. rupientes i p. m
 glo. de postulac et videt² de her-
 raus i He. n. de pben Pro h. fa-
 rit declarā bonifacy pape vñ. que
 nicipit ubi declaracionis vel declarā
 ut q. impositio denime papalis non
 se extendit ad hospitalia ut refert
 d. fred. de semine grilio. c. lxix sicut p
 hor qd i s. his hospitalibus que coiter
 legunt² p layros ut de quia rōgit
 de reli. So. non ē dare tū spāle q.
 non raderent huius i merū laniū ut c.
 rum i est² de institutis ergo et p morte
 restoris non radit variatio tamq; be-
 neficii spāli et ideo dicit so. an. qd ad
 pben laicorū se talis grā non extendit
 sit ipse nō. m. dō. c. pl. de ver. sig.
 plus m dō. g. pl. concludit d. fred.
 de semine p. c. quia propria et c. ne p
 defertu vendidit sibi laniū m dictis hos
 pitalibus sicut nec de. n. de era et
 ha. cum g. fere i oibis exorbiunt a
 na būficiorū nō mīnū talia būficiorū a
 p. non concludit. Ulterius querit
 utrū extendat² ad būfici manualla g.
 est ordinaria qd sic m de. i. de supple-
 neg. prela. Q. intellige qm̄ conferant²
 m titulū semine si ut simplici ristodi tem-
 poralium ut ibi m de. frequens. c. adūm
 de exref. pl. Per ista enā quo dixi q.
 intelligi debent dicta grāna de beneficio
 m titulū conferendis ut sapient spāli
 tem inferme qd ista grāna non includat
 pben. quas ratione pmutant inter se ip-
 sos quia i tali pmutario prebendarum
 non videt² interneire vam^o tū spālis

ut ar. c. fi. de consue. d. e. li. ibi m
 loquit² de optante pben vigore consue-
 tudinis predit et sic titulus fingit
 predere ipsam opti pmutatiobus nō pre-
 ben oportet dicere pcedere nō inova
 ppenda querenda m cuius acquisic vam^o
 licet momentanea predit que momen-
 taria vacatio sufficit pnulligatio ad
 acquisic fructu de qua hic ut glo.
 concludit m būficiis vacantiis ex ra-
 pmutacionis sed sorte m pmutatione
 būficiorū necessaria vacatio nō spāli
 quia alias non valeret ut m c. i.
 de consue. preben. Aut consistunt
 in temporalitate et anexe sint tū
 spāli si canonizatu ut ē. de consti-
 tuti cum ih. quo tū nō mutato bi-
 dot² pmissa pmutatio ipso pben
 das consistunt i scō inter alios qui
 sunt i eadem et p nō. m. dō. c. fi
 de suo. e. li. Ad idem querit² utrum
 ista grāna extendat² ad būfici excep-
 torū vacancia Archidia. q. nō primo
 p. c. grāna de offi. ordi. vbi nō goff.
 q. m. generali mandato contra clericos
 destinato non comprehendunt² exempti
 So. pro hoc q. nō. goff. lo. vñ. et Bar-
 de primillys ex pte abbatis ubi nota
 p. si nō fuit menno m pto de excep-
 tione pot. eldi p excep. ar. S. e. ni
 ordine 3. mduit illud generale q.
 papa non videt² m genere concedere
 qd non esset i spe concessurus ut tū
 m generali de reg. m. q. pro licet
 fuit qd nō. vñ. ē. c. abbatem ubi
 cpe cu scribitur ut promdeat marino
 in sua diocē non pot. promdere de
 būfici excep. So. an. tehet contra
 archid. si sibi tali indulgenzia mduan
 būfici excep. p. hor probat q. ne
 gari nō pot. beneficia excep. esse m
 diocē cpi licet non de mduis ergo tū
 duit sub verbis generalibus allat²
 de pnullis quia nra de m. lepro. c.
 n. de fina ex c. m. So. probat q. ista
 indulgenzia debet late mferiptari d.
 de ver. sig. c. pl. non ob. c. grāna
 quia loquitur cum excep. pnullio. deo
 fact et loquit² co cu quo exeritat offi-
 ciū ordinarii non cum sibi aliud nūgit²
 aliter q. facere teneret² et m rāu nō
 non obstat q. nō. vñ. m dō. c. grāna
 quia illa sua op. non ē vera et con-
 trariū tenet ibi et topo. et pe quos
 sequit² i nouella so. an. allegat ad h.
 qd p. nō. m de. frequens. c. prete-
 dea de exref. pl. Et ista fatim
 ad qdne quia habui de scō veneris
 ibi ei dñe patriarcha Giadensis residi-

et iurisdictionem episcopalem et omni exercet et quibusdam ecclesiis collatis que plebanie vocant quidam optime habent papa ut vacante aliqua plebania in diocesis castellana sibi conservaret et non vacaret una ex illis subditis prius sita in dicta diocesi dubitabat in debetur impetranti Quid non debet fuisse opere archidiaconi de quo est si qd debet faciunt ratiōne jo. an. quia negotiū non potest illas plebanias in diocesis castellana huc non de iurisdictione opere quid ergo dicendum quod est in dubia et pro et contra potest argui ex multis iuribus allat in quadam ratione quā refutat jo. an. est de consti. ut natus utrius statuto episcopi ligetur eius subditus delinquis in loco exempto et tenet ibi qd non potest lotus exceptus et lotus ex diocesis equiparantur que id facit contra eum et eo qd hic dicit ecclesia exemptam esse in diocesi in fringatur esse extra finem ibi ubi tenet p. Statuto episcopi non includantur lotus exceptus qd non sub generalibus iuris apud videt includi statum ad ratione archiepiscopi qd oportet facere mentionem in ipso non videtur preterea tex. iste dicit qd si ex spali pundi isti fructus alteri debentur non includit indulgenzia ergo nec beneficiū ad exemptos qui extracti a generalitate gradent singuli proportiona de qua debet fieri expressa mentio ut nisi hinc c. ad hanc ptem faciat qd non. Iuno. et c. quid de me me ubi ista loca sita intra territorium alio p̄mōne si habet dominum p̄ se distinctum et se patet dicitur facere proximam et territoria p̄ se nec in donatione vel concessione quā faceret principale de illa p̄mōne venire illa libertate vide facta illi concessio sine p̄mōnō p̄ficiālis p̄sonae in aliquo loco proximam me habent ut. l. i. qd quis a principe ff. ne quid in loco p̄mōne et generali p̄spenā decrogari ut in rā gerenti de reg. mī. nā ratiōne que non videtur cunctati non p̄nt dīc in territorio sine districtu cunctatis ut nō. cle. sommēne romam qd sicut de elect. Itē et que non videtur episcopo non p̄nt dīc in diocesis pro hoc facit qd non hic docet qd talis indulgentia non p̄mōnō exspectanti beneficiū qd vacabit quia speciālitas est ista relata ad viuu beneficiū quā dicta indulgentia que reflectitur dīc ad hoc dicendum de p̄ben. ubi de ḡmōne apostolice illa preferitur que ē magis spali ergo ad h̄ spali

excepno recti loci debet intelligi ex clā ab indulgenzia generali omnī beneficiō nā spali nō digna nō exprimat videt ne gloria ut in item apud laborem qd hoc dicitur ff. de iure preterea nū fimo dicitur ad p̄sonā debet intelligi sed dīc conditione p̄sonae ad quā fimo dicitur ut c. solite de maio et obi et xxvi. dīc demide oppo ex 1 plenū qd equum ff. de p̄sa et habi idem est dicendum si dicitur ad res ut sic de rebus ad personas arguam ut. l. ff. de heredi mīstī sed dīc tūra et nālī significatio nō debet intelligi que sub est epo quia ē rōis et propriei intellectus et p̄ficiālis ergo in dubio ampliandis ut l. non aliter ff. de mīstī dicendo urbem intelligit de zona aptim de pauso et sic semper in digniori significatio nō vbi interpretatio sumitur nū pluri bus adaptatur ut mīstī de ure na gen. et cuius qd quorū nū l. n. qd. i. perpetuum ff. si ager ver. uel om̄phi p̄tētū sicut ad exceptionē motis fuit papa spali ratiōne ita ad ipsam exterrimandū debuit singuli ratione moneri az l. nichil tā nālē ff. de reg. mī. Ad hoc fuit qd nō. Itē delegati inter duos flores filios epo fūsulano qui h̄t capellam in riuitate florence in qua habet mīstī epale et cognoscit ibi de mīstī tenim ei ibi qd non valet commissio tāq; fīt extra diocesis quia papa nō ad mīstī singulo p̄mō legū sī ad mīstī rōe videt se retulisse et in talibus cīs est intentio sequendi ut c. sup līs de 2 p̄pīs c. statutū. qd. cum verō Ex quibus in predicta qd de fīt potest inferri qd dicta grāna sup plebāma vacante in dicta diocesis castellana nō includit plebāma sita in dicti diocesi non subdīcā epo sed dīc patiarche qd ad vītāp legē et cīs i. principali rōe nā cōcludit qd in ista indulgentia de qua i. tex. nō includant beneficiū excep tozo non ex eo rōm qd non cōsentant rōa a diocesi ut probam sed ex eo qd pape intencionē nō videt ad illa extēndi zōibz supradicti et ita i. illa. q. cōsulū ex eo qd līc ad beneficiū impetrare sunt dīcōse dīcō restringende ut c. qmīs p̄ de p̄ben. et ita erit tenet quida egrētī dīcō. dīcō dīcō tāq; p̄ dīcō cīsāles tenē bānt ḡtazī tātētē cōtīnētērōp̄z in qua dīcēbat i. diocesis castellam zōp̄z Ita ei p̄positō mīchī videt i. cōcludē om̄s plebānos cōsistentes ita illa diocesis nō ē querendū ad quā spectat collatio eazde az. l. m. ff. de offi. p̄to. et fateor qd ista opī. vulgares

et parum cogitantes subtiliter tegerent
 porus q̄ precedente sed nō ego tr̄is
 odiosis super beneficis impetratis ut dixi
 licet indulgenia de qua in tex. p̄. lo.
 an. dicit esse favoreabilem ut probatur
 in c. pl̄o de ver. sig. quanto p̄ all. c.
 quis magis dubitarem propter auctorite
 tantem doctorum et pluralitatem ratiōnē
 mde vigeniū ut videtur et credens suffi
 ciens posse lo. an. q̄ extendat² indulge
 nia ad talia bñfīcū exemptioꝝ ar. de
 reg. m̄r̄ odia cum sy. Ad rationes p̄
 dictas possit responderi opinie sicut re
 do sed n̄ brevitas obnuptio Et quero
 ulterius an extendat¹ ad bñfīcū concess
 sa religiosis vel abh̄e pleno mre vel
 proprios usus. Ad hoc dico qd vñ
 tam et¹ conseruari debet in statu suo
 et placuisse statu sicut prius m̄x
 ple p̄. lo. an. post hunc i. c. pas
 torale p̄ primiū per morte p̄ pre
 lati tales est nō est dubium vanum et
 multo magis bñfīcū mammalia Ex q̄
 sequit² q̄ in talibus indulgenia locum
 habebit ex hoc capite ut vacare dicā
 tūz sed ex quo q̄ p̄ istam concessione
 i proprios usus isti fructus excepta
 congrua portione restoribꝫ rosire
 dunt hinc illi cui talis est ecclesia
 concessa ut c. i. j. de p̄ben. et c. de
 monachis. ē. de preben. Ex quo videatur
 qd ista indulgenia non includit tale
 ecclesia cuius fructus alijs debent² ut
 dicit iste tex. preterea illi forte qm
 bus ē dīcēt sic concessa non habet
 aliud vñ bñmat et sic m̄q̄ pot̄ eis
 subtrahere vñt p̄ talen indulgeniam
 generale quā papa non fuisse in
 p̄ concessione ut in c. in generali
 de reg. m̄r̄ gratiarū sentio s. qd ad
 tales erat concessas in proprios usus
 gratia se extendat Nam si rectori
 sine prelato in dīcēt i. m̄stituendo
 j. anni illū p̄uidicat² i fructibus p̄m
 anni ut hic patet eadem zareo pre
 uidicari debet isti cui ē et¹ sic recto
 sa cum p̄ talen concessione ut dixi
 statuum erat nō mittebat non obstat
 iste tex. Vbi singulari p̄sonae cui debet
 fructus ecclesie p̄ istam indulgeniam
 nō preuidicet debet ē intelligi de sin
 gulari p̄sona cui debent² fructus illi²
 primi anni sensu si perpetuo q̄ tunc
 tum terreat s̄m̄ plati ut c. extispade
 de p̄ben. siuid p̄uidicat² prelato si va
 rano interredit si et ista cui i. ut et
 ista cui tunc non debet ē validior
 q̄ nālis plati Ad idem querit² vñ
 ista gratia sive indulgenia extendat

ad bñfīcū creata post dāni hñzo b̄
 q̄ non quia non videt de talibus co
 gitasse que hñt rāni de futuro patet
 in zptis ē. de zpt. c. fi. i. līto ad
 bñfīcia cle. hñs de zpt. hñ legē
 vt. i. rāni ista ff. de auro et argē
 legē. hñ midijē ut. i. nō pot̄ videri
 ff. de m̄di. et p̄nullis sup̄ denti et
 ex reprobis vt. i. c. rāni t̄ma de
 rāni et c. rāni capella de p̄nullis
 et t̄debito legato ut. i. si ita scrip
 sisset ff. del. n̄; et in alijs disposi
 tōibus de quibus vide m̄ra alle
 grata p̄ gl. m̄. q̄ rāna de pri
 milēgē q̄ c. facit contra cuī alijs
 m̄ribus ibi allat quibus dīc̄t q̄ m̄
 diffimta sive indeterminata ḡfessio
 complebitur om̄e tempus cōpletū
 et max̄ t̄ bñfīcū sive grātiae favo
 rabilibus in quibus est larga inter
 p̄atio facienda ut c. rāni dilecto
 de dona et dicto c. pl̄o de ver. sig.
 non obstat cle. lītē que loquitur
 i lītē ad bñfīcū que sunt odiosae sit
 hñ ad lītē iō restringende cum nō
 extendant² ad m̄ra postea creata.
 Sensus i grātiae favordibili ut est ista
 Item negari nō pot̄ q̄ bñfīcū post
 q̄ est i ec productum antequa or
 dīmet² de rectore licet patet m̄q̄
 neā debet hñt qm indulgenia ta
 lem hñt Nam indulgenia est con
 cepta m̄diffimile et fñt p̄missio ab
 illo qui potuit super fructis promē
 et continet modicū midicū ergo exte
 dit² ad bñfīcia futura mixta theorizā
 Bar. i. si ita ff. de auro et ar. legē
 v̄ p̄le p̄ eum concepta an dispositio
 p̄ verba p̄terit nō p̄sent temporis
 hñl̄ simpl̄ extēndatur ad futura sit
 ut ibi Quid erat de bñfīcio q̄ t̄p̄
 indulgenie poterit vacare sed post
 si postea desit q̄ Alij
 est vñtū post obitū vel refessū rec
 toris ut in c. consultationibꝫ de
 dona et c. rāni venisset de recti. sp̄o
 et cle. si una de re. recte nō alie
 lo. an. in dīcēt c. pl̄o de ver. sig. te
 net ad mortuū illo rectore debeant²
 fructus bñfīci talis gratiæ q̄ p̄uenit
 vñtū ar. c. postulasti de foro que
 Qd recto verum sine dubio qm i fām
 dem exspectant hñc fructus primi
 anni illa vñtū frā esset ar. c. n̄. De
 zāni. et ar. i. si maritus q̄ sed si ro
 stante ff. qm et a qm. Si vero nō
 i fraudem sed bona fide et ex m̄ista
 q̄ma forte statutū bñfīci requirebat
 videt² qd talis indulgenia nō ip̄ediat

alem vnoīe nā ipsam nō impediat
exspectantes vt nō. Jo. an. in de-
fi. de xpt. i. glo. Vñā m. p̄m. x
nēr videtur ad hor fuit qd si illa
intencionē vnoīe bñficiū possit
sicut culpa ordinary collatoris nichil
debet vigore indulgenie sicut spes
que debetur si p̄t sine culpa debi-
toris p̄t p̄cūlū creditoris ē si fuit
debitoris iusto ut l. qm seruū ff. de
ver. ob. et l. q̄ te ff. si rez. pe
Item talis indulgenia non videbitur
impedire ordinary est ē quā fuit q̄
mre suo nā et i filii consilium. S.
fred. de semine qd eps pot vnoīe be-
neficium cui collatio p̄em et alioz
negligentia est denolunt ad papā
quare vnoīe respicit proprietatem
colla. vero respicit titulu. Et licet
q̄p̄ perdidet m̄ conferendi quā
vnoīe si omittet posset repen-
di de negligentia ad hoc de erte-
adī. nā pot ep̄us talis est. co-
mendare donet p̄ papā fieri ordi-
natū de ei ut nō. Jo. an. i. c. nemo
l. de elect. et temnit tñ ip̄e q̄ dñi
vnoīe sit effimx nō tñ qm ad p̄em
dñi collatōe fidei p̄ papā q̄ hñc
cui conferit sit vñnum tñ q̄ nō vñm
tenebit ē si impetratōe sua nō steterit
mēr de tali vnoīe et sic libera sit
impetratio quo ad conferente et quo
ad impetrantē fuit. l. de p̄ben. du-
di. q̄ nos ignit et in hor residet. d.
fred. de semine in vnoīe dñi bñficiū
denolunt ut dixi. Ex eius dēfōnione
m. q. p̄dicta de indulgenia videtur
direndum q̄p̄ rā hñc nō p̄uidetur
talis vnoīe sed p̄uid. hñc ac si nō
esset facta quo ad eius p̄uidicū qd
pot ec̄ m̄ris q̄ esset facta talis qd
erā debet seminar i statu suo n̄t
dixi. q̄. n̄t conceditur i proprios
vñs uel pleno m̄re. Ad hor qd nō.
Jo. an. m. c. pastoralis de p̄misitōe
ad fine magne sue glo. Si nō est
facta vnoīe taliter qd nō debet et
ea ec̄ ultime elī. si esset gloria
est. tñ vñica ē sicut tangit i c.
de morte de p̄ben per dñi. credo i
mortuo rāp̄ debet hñc talē idul-
genia p̄ glo. in dñi cle lñas et p̄
rationes predictas ad hor fuit qd
nō. i. c. quia propter s. c. i nouella
nā licet possit alium de m̄r miseri-
colla. beneficū et forte p̄uidicū
erā m̄re conferendi et tamen si
antequā auferat de ip̄o beneficio
disponat et eligit valet qd agit

Ita hic valet anq̄ indulgenia dictū
bñficiū apprehendat q̄ non contingit
aliter dñi apprehensio q̄ p̄ vacat que
in dñi beneficio iam non vendidit sibi
loci spālen videt i rebus legit̄ que
si subiungent restituōi post euēnī alicq̄
conditionis Interim prohibent distra-
hi ut i aut. res q̄. C̄ rota delega fuit
l. post contractum nū materia sua ff.
de donacō. Dñi principalis q̄ fuit q̄
ad effectum gracie quo bñficia dicunt
vacare et ista notitia vacacionis ē nere
saria nō solū rū fructus p̄mi ām deben-
tatione hñc indulgen sed etiam rū de-
bentur alioz quia habet regalia i ip̄a et
rum valeat q̄ m̄cipiat illa uti q̄ m̄m
git Jo. an. i. de elec generali et ple-
num i rebus q̄ ob gratiam i meru. Ad
propositū ergo glo. hic dicit q̄ m̄ths
modis contigit vaca. bñficiū morte
renū. dispositus translacō permittat
et slibus et quilibet modis sufficit ad
effectū gracie s̄m glo. f̄m archid. nū
bñficiū vacat per translacō dicit gracie
qua talis translacio vel mutatio fit
superioris officio nō ergo m̄r aut et
facto translati sunt scandandi i fructi
bus primi anni sine culpa sua lvi.
di. satis puerum Jo. an. i. nōt. dit
se non tenere gr̄m sed rectū ē fate-
tur qd i translacō vñi bñficiū ad aliud
interiungit vacatio nā illud ad quod his
fertur forte morte vacabit et sic in
dulgen translacō p̄uenit bñficiū ergo
q̄ translatio dimittit rectum est vaca-
te et sic ex isto capite quia vñrum
varet ad vñrum indulgenia se exten-
dit Contrariū credo. f̄i translati re-
tineat fructus bñficiū qd dimittat do-
nec habens indulgenia p̄cipiat fruc-
tus bñficiū ad qd eni transstulit nec
p̄m̄ resolutur vacare anteq̄ fructus
p̄cipiat ex f̄o. Casus est m. c. si tibi
concesso de p̄ben. Idem credo si dñi
se m̄ce transseruit simul nam ea
rat q̄a vñi translacō siue p̄ morte
si nō repit fructus bñficiū ad qd
transit liberos non vacat que ad hor
bñficiū sūm̄ p̄m̄ eadē rat est dñe
dñm in duabus equitas ē ne quis tra-
seat ad bñficiū a quo fructus nō per-
cipiet et dimittit fructus p̄m̄ et i
dicit exclusionē istius hñtig talē
indulgen ut est casus i dñi c. si tibi
concesso preterea confirmat isti rō
opi. Archid. p̄ illud qd dicit Jo. an. hic
i nouella videt q̄ m̄ bñficiū p̄mitat
ex rā necessaria indulgen non vñdicit
sibi locū et translatio pot dñi p̄mitat.

necessaria. Nec video quare Jo. an. se
 retut in verbis in opere non archidioce-
 senet facit densio Jo. mo. in p[ro]m[iss]o q[uod] re
 gularia in qua dicit q[uod] non papa transferat
 episcopum post consensum statim vacat et
 quia dimittit et h[ab]et regalia exercet
 ea temp[or]e et est vacante sed non ob-
 stante quia intelligo illam rationem quia
 transferat p[ro]p[ter] fructus est ad quod
 transit al[tern]a prima non videt vacare et
 ita videt glo. in d[omi]no c. s. tibi cor[re]s-
 so. Alterius quero cum tribus mo-
 dis dici possit beneficiu[m] vacare. p[ri]mo
 de facto et de iure. 2o de iure et
 non de facto. 3o ex de facto et no[n]
 de iure ut ergo ista indulgenzia esse
 modum comprehendat. Ad hoc dico q[uod]
 qui vacat de iure et de facto non est
 dubium quoniam comprehendit sicut de illo
 episcopo disponit et confort ut et de
 concordia preber. 2o ratus est non est
 dubium quia ad illu[m] indulgenzia non
 extenditur sicut de tali episcopo non dis-
 ponit ut et si tibi abi[er]t de preben-
 tia e[st]li et et cum bertoldus de re-
 midi. Restat ergo dubium in 2o cum
 cum vacat de iure et non de facto
 et h[ab]et quoniam densio pendet ab illa.
 De qua ple[bi] legitur q[uod] nō in c. cu[m]
 n[on]ris de concordia p[ro]batur. b[ea]t[us] gracia impe-
 tranti facta sub beneficio tamquam vacat
 reseretur subrepticia si no[n] varet de
 fratre et quia ibi variant in hoc doc-
 ideo ut scias utrum tale beneficium quod
 vacat de facto possit exercitor refer-
 re. ex dicto eorum breviter sic distingue-
 tur quippe vacat de iure nec de facto
 q[uod] utrop[er] cu[m] ipedit collat[er]e ut dictu[m]
 est quippe vacat de iure sed non de fratre
 et tunc autem est posse[re] nullo col-
 lorata et non impedit nec collat[er]e nec
 impetratur ut dico c. cu[m] n[on]ris in glo-
 p[ro]pt[er] aut collatorata facit possit et si dilige-
 ti. Si papa aut exercitor tunc aut
 iste color fuerit post mandatum exer-
 toris et tunc non impedit nisi oppositione
 Aut collatorata facti possesso[re] precessit
 impetratur et tunc autem impetratur dico
 beneficium vacare et tunc autem in p[ro]pto
 fuit apponit clavis amoto in p[ro]p[ter] et valet non
 paratio non obstante alterius collatora-
 ta posse[re] p[ro]p[ter] lo. de deo. Aut dico clavis
 non est in ista cum dico impetratio est
 nulla ut dico c. cu[m] n[on]ris. Quare ante
 magis collatorata fuit posse[re] impedit collat[er]e
 papa et sui exercitoris q[uod] ordinary. Jo.
 in. sup[er] dico glo. p[ro]p[ter] dicit q[uod] et
 p[ro]p[ter] odium que ad beneficium impetrantur
 illi et quia de p[ro]batione et isti distinctio[n]es

collegi ex variis apostillis Jo. an. in
 dico c. cu[m] n[on]ris et quia uniuersi membrum
 definit de quo vidi dubitari utrum si
 potestas exercitoris dat ad prouinciam
 unde[rum] de beneficio vacante vel proximo
 vacante extendatur ad tale beneficium
 q[uod] de iure vacat et non de facto
 cum et quae facti dicere non posse[re]
 dictu[m] c. cu[m] nostris vndebat michi
 p[ro]loguus. cum lege sunt specialitez
 impetrare sup[er] tali beneficio tamq[ue]
 quod quidam ei non vacat de fratre
 videt p[ro]p[ter] obreptionem et impetrat
 sibi impetrans qui et litteris exp[ress]it
 vacare beneficium quod de fratre non va-
 cebat seruus cum lege generalitate co-
 redimit sup[er] vacante vel vacante
 nec tunc nec modo video ratione
 inter ista et eto. Jo. an. ad hanc enim
 adaptatur. si odium p[ro]p[ter] p[ro]mo ma-
 gis et resenda odiosa impetrata ge-
 neralis et baga sup[er] vacantibus et
 vacantibus quia super beneficio recte in
 quo non valet impetratio si de facto
 non vacat ut dixi q[uod] ei vacat ge-
 neraliter inter p[ro]p[ter]anone. si collaterata fuit
 posse[re] debet vacare en[ti] generale
 h[ab]ita idem operis genus quo ad
 oia q[uod] spes quo ad quedam que sub
 generalitate videntur sp[ec]ialiter emi-
 neurata ut l. si corpus ff. del. m.
 et l. si diabolus ff. de admittitur
 item scilicet beneficium vacare de iure
 et non de facto de facili posset co-
 fraudare mente c. cu[m] n[on]ris impe-
 trando generalitez et sub nube be-
 neficiu[m] vacans vel vacantibus subiecto
 do vacans facta illius beneficium sibi mo-
 tam tribus autem fraudibus occurreret
 dum est ut et quanto de dino. Ad
 rationem propositionem vndebo utrum ista
 indulgenzia comprehendat beneficium que
 vacant de iure et non de facto dicit
 q[uod] inclaudantur quia cessat et ea odium
 q[uod] nescitur in Iudee ad beneficium ut c.
 p[ro]p[ter] de ver. sig. et dixi. s. i. p[ro]p[ter]
 quae in illo articulo in includat beneficium
 exemptorum ad finem. 2. dico tenere
 contrarium c. cu[m] quo quia collatorata
 possideat et bona fide contra quem
 non credo q[uod] exercitor possit exten-
 dere officium suum referendo sibi q[uod] d[icitur]
 ista titilli horum patet et sibi exercitor
 sine diffinitione exercitor ei non possit
 cognoscere utrum exerciciones seu utrum
 oppositiones se exercitum iste possideat
 aut nec ne sed cum eo q[uod] possideat
 debet et pare en[ti] dimittere ut l. a
 dino p[ro]p[ter]. q[uod] si sup[er] rebus ff. de re

38
M. 8.
U. p[ro]p[ter]

udi Non ob si dicit² qd ibi loquitur
de merito exercitio hic de mixto iux-
nō. i. c. si ē de p̄sump. p̄ lmo. m de-
i ff. de offi. dele¹ nūm quātū ad exer-
citu mēdictionis contra terrū bone fidei
possessorem nō videtur et hoc dā post
qua sentio q voluntas pape se h̄d mle
būfīnū nō extendit quod probat² m c.
ondum de p̄missis et c. Statuto de de-
tinis i prim^o s. c. li^o ubi sola bō fidei
po¹⁰ impedit vices p̄missis ergo et h̄m
indulgētū vices impediunt Itē pō
derandum est verbū vacare quod adapti-
tur proprie būfī nēmī concessō alias
nō pnt dici vacare sic nec po¹⁰ potest
dicit vacaria que ab alio detinetur ut s.
n. c. si ff. de ac. emp. Et hor mō sume
in toto t^{lo} C de ba. vacan. li^o x^o et
l. i. q. dñs illig de mre. si ibi nec heret
dñm nec bonoz po¹⁰ extra et qd sic summa
verbū vacans sūla vacan. qn a noīe pos-
sideretur clare nō i l. si C unde vi-
preterea qnq. us concessō exerct. sup
de vacāte puta bonoz h̄dit² et tunc
talies concessō non extendit se ad bona
que ab alio possidentur ut l. si. C. de
peti. hered. stem alia ē condicō et nā
bonoz vacan. q ab alio co-
tentur ut l. inter ḡmita l. i. oibns de
dūm et temp. p̄scrip. m ē verbū vaca-
re possit intelligi de vacātione m̄is. et m̄
facti m̄ et etiam v̄t̄os prolat̄ m̄ l̄s
uel p̄missis debet intelligi de vacancē
m̄is et facti ut nō. Jo. an. m c. rū m̄is
sup p̄bo suggestionē de vacātione tñm
sicut sumit̄ cōiter m̄ m̄ ut pbant
mra predicta et p̄allata sicut v̄m nō m̄
telligitur de nāl que i fō consistit et
non de nulli que consistit de mre. l. si
pula^o ista s. hij quos de p̄ oblig. nec
est verisile papā velle tñm nū illator
rio molestati sup m̄istria tituli ar. c. o2
dmarij de offi. ordi. licet ergo ista idul-
gētia sit cōsideranda favorabilis ut doc-
nolit magis tamē fauere dūm ē pos-
sessōry q aliu aliu ut l. i. n. ff. ut pos-
sideret. Olternus queret vtrū ista m̄
dulgētia vendicet sibi locū m̄ prebend
non distinctis Jo. an. q nō est ēi quod
dā m̄ qd nāstatur et defecunt qn de
futuro ut c. dilecto de preben. aliud ē
ēi nō existere et aliud vacare ut nō.
archid. s. c. si graciōse Idem ubi benefi-
ciū ē de mensa quia cōsolidat mēse
mortua clero ad instar v̄sifuct² de
pig. n̄i constet v̄tu no. Jo. an. m c.
rum accessiſſet de consti. ubi est aliud
rūs in quo non dicitur vacare. s. rum
ordinarcē tripli est extintus ut dixi
s. i. q. usū quid eg^o i p̄ma illi^o quis

Videas de mōmetāna vacancē que
internēt i p̄mittāre facti nō h̄ spē
mālis in hospitalibus et alijs p̄ne longis
et de randomis emisē p̄bendati tūtē
p̄mittātibus vel opātibus in oibns
ēi pot̄ dubitari an inducant² m̄ talibz
vacatio ita q indulgence lōris sit
ibi vide c. v̄lō v̄de qd nō old. de ista
vacancē qua dūtē fructus aliu debe-
tur ḡsilio et xxix. ubi dicit ecclesiam
non vacare postq. h̄tē ep̄m confirmatū
uel pro confirmato habitu quia iam
pot̄ oīa que post mēdicit² de elet nos-
ti et c. transmissam rū ep̄alis digni-
tas m̄chil addit̄ de translatōe inter
corpalia proprii ē mēdictionis dire
exercitū administracōis ut no. lxxij.
di qn nō pot̄ igitur dñm ecclesia va-
care. Olternus queret si ep̄s m̄ieda-
uit ecclesia m̄xta formā. c. nēmo de
m̄eps q de elet. vtrū indulgenzia
supponens sic est recipiens tōme
dat includit tñq. v̄t̄is Jo. an. quod
nō. m̄ dō. c. nēmo et c. pl̄t de Verbo
fig. ubi plus dicit q si assignet ep̄s
illud būfīnū comediatū non h̄ebt lōri
ista indulgenzia q non vacasset bore
finū et hor ē v̄t̄i rūm inter fine ro-
mende et p̄n^o t^{lo} illius rū de nono
confert oportent interueire vacātione
salte mōmetāna que suffit et sit lōri
indulgenzia sicut ad rūpendū restiū et alia
rūm ex facto vel condicōs existentia
alitem. q. i. l. i. C. de peti heredi C
de m̄st. et substi. l. pl̄t rū similibus
per collationē ei nouā negari nō pot̄
h̄m comende extingui et nouā trahiri
et inter v̄m et eligiū deprehendit
mediu tempus qd saltem intellectū p̄pī
qd suffit ut probam. Utū erit lōri
habent ista indulgenzia m̄ būfī depo-
siū restituti p̄ ep̄m dñbū est utūm
ista restituti singat retro i tñm q m̄q
videantur depositus restituti rāmisse be-
neficio hanc tangat Jo. an. m̄ dō
c. v̄lō et ems solitio satis colligitur
m̄ nō. ex c. quāmis s. c. et dic ut
ibi scripsi post doc. 3^a jō principa-
lis. In fructus vigore grāce debe
antiz et senseri debent p̄m annī
post rūi euīden p̄ennitordum ē qn
m̄cipit ista rūsus in unoquoq. būfīno
et qn̄i finit sicut facit m̄ro m̄ te-
nent de lūro fructū v̄lō annī soluti
matimo^o l. sū aut m̄ptas ff. p̄.
ma. Et pone ut clarius intelligas p̄m
de facto. Statim sicut i et v̄lō
hua q om̄s redditus et p̄veniens eccl-
esiā prochālū et ecclesiā vacan. m̄
rūtate et dior. et c. et a. h̄is.

man instantibus usq; ad x annos sequentes et completos redant et concertat in usus et sumptus necessarios fabri de dicta sedis in p^o dimitixat nos psens statutū volumus pdmizare ita accidit qd vacuit prepositura i dñc est⁴ die xv mēsie aprilis i fine am x anū dicti et ita i sequētibus kles may fuerunt cōpletū x. am predicti fructus autē et redditis ipsius p̄positure col ligūt post lapsum decēmū et kles may vide quia vacuit p̄positura i decēmū sed fructus p̄cipiunt post et ultra decēmū qd an isti fructus pro rati temporis an i totū uel m illo fabrice dicta est² debeant videt² in hac qdē q̄ fructus debeant in totū fabrice ut sufficiat būficiū nra decēmū vacuiss² licet fructus post decēmū p̄cipiant sicud p̄nū ad agendū patrī sufficiat in filio stipulanti stipulacōn conceptū durante p̄tria potestate licet postea finita condicō stipulacōn adueniat ff. de pbo obli. l. si filius et de stipulacōn f. l. vlt̄a et hoc ex verbis statutū apparet dñm dicit qd om̄s redditis et fructus acrum ē fructus considerari debeant non solum tempore quo p̄cipiunt² si quo nraunt² s̄z tonus anni vnius sit fructus ff. so. ma. l. diuino. q. non solū et q. si non dicit² p̄npe om̄s sed ex eis p̄ aliquā attribueret² alterū ff. de ver. sig. l. recte dicitur i 2° xuso et quia significat² sumit² ex un uero si p̄ orōis est falsa totū orōis falsam efficit ff. de re du. l. si is qui dicitur q. vlt̄a et hoc vult² dictū statutū quod loquit² de būficiis vacuitibus nra decēmū annos et sic ē tempus appositi vacuonē Net nraat qd̄ h̄c p̄cipiant fructus et h̄o op̄ h̄ile probat. l. ff. de rōhen emp̄ qui fundū f^m intellectū so. ad hoc C de peti heredi l. pl̄t de heredi mſt̄ l. vlt̄a et hoc sentit so. an. expresse hic i consideracōe quā facit vlt̄m tempus addimat² vacas an p̄preps Nam si vacuoi dicit ip̄e p̄millegrat̄is h̄ebit fructus p̄m am̄ beneficiis vacuit² vlt̄o die q̄nquēmū et sic sexto anno fructus p̄cipiet sicut ho die dicit ip̄e sernat² i fructibus pa palibus in 2 r̄m̄ r̄m̄ tempus ad dicit² p̄preps tunc fructu q̄nquēmo finit² p̄p̄o f^m cu i nouella super pbo q̄nquēmū p̄ que sentit et clariss archidia q̄ grāta debet intelligi de q̄nquēmo integro quia fauorabilis

est talis grāta ar ff. de mi. l. m̄ q. minorem et de sta. li. l. num heres q. sicut Si ergo de integrō debet in telligi quicq; die varet būficiū p̄nūlē ḡm et constitutio de fructibus p̄m am̄ vendicat sibi locum ff. de surre edit. l. i. q. qd̄ dicimus Non obstat qd̄ alibi dicitur de fructibus qui re p̄cipiunt p̄tio anno matrimoniū qui dividunt² pro rata constitutio et s̄lūcione matrimoniū debentur pro qua ergo p̄te tale om̄s subḡt. s̄ i uita de beritiz et nō post om̄s fructū ut l. aliupm. q. ab heredib⁹ ff. de adi. le. hic autē fructus sunt deputati certo vlt̄u qui h̄p̄e non finit² et ideo lex diuino non accedit ad propositū nec est enā curandum de distinctio temporis que fit in x coll. v m̄ hic fi m̄t̄ur lex demde imp̄p̄t̄ ḡsuet̄ reg m̄ q. p̄t̄ ut dicit glo hic et imp̄p̄t̄ quid dices que c̄mp̄at istud p̄mille vlt̄fructuari q̄ intelligo ad p̄prepon̄ qnt̄ am̄ in quo vacano contingit s̄sit vacuoi appositi² si ultra p̄prepon̄ re datiz p̄ uel si i q̄nquēmū referat² ad p̄prepon̄ intellige de fructibus qui obuenient foto illo anno quinto ut dicit glo. quid dices z̄ et quia haec enā qui recipiet iste am̄us de q̄nquēmo enā clārū videtur q̄ imp̄iat a die indulgen̄ sine grē et intelligit² De q̄nquēmo completo ut dixi in p̄edē q. de ista q̄ scripsi confirmat oldra q̄ ita consiluit ḡsilio c. l ix^o Dismisso igitur usq; ad quod tempus p̄prepon̄ fructū p̄tendit² videndum est de qui busda q̄obis super istis fructibus am̄ renseri debeant aut vlt̄ am̄, aut, vlemant appellatione fructū p̄m am̄ pone ego primo q̄ i illo tno vacuosis filia debet redi que nō solet q̄ redna nisi i x. am̄ vlt̄ ergo iste p̄mille gratus p̄cipiet h̄ic fructū totū p̄i vnius anni videt qd̄ sic post q̄ p̄prepon̄ sic contingit contrariū rep̄o con sulti p̄ d. fredē. de sensi i fili q̄one que est talis locauit quida om̄nes fructus vnius p̄deris tribus am̄s i quo erat filia nō dū redna sic sed ligna recuerint vlt̄ am̄s et erat ḡsucta redi i q̄ am̄ conductor iste i q̄ am̄ i fine sui termī ḡtingente vlt̄ filia redere et h̄ic om̄s fructus recte nō p̄t̄ quia iste non ē fructus tertij am̄o sed x. net solūn conside razi debet tempus p̄prepos sed totū tempus quo fructus cūsunt ut l. diuino. q. i x. aliogn̄ et q. nō solū

ff. so. ma. Sile repit² in usufructua
rio qui locat opera serui in quo ht
usufructu de quicquidem i fine ciuitatis
pensio et soluenda dicit lex q. si ante
fine quicquidem per mortem usufructus ex
tinguitur usufructus proprio debet di
vidi inter heredem usufructuariis et pro
prietarii ut pro rata temporis quo dux
it usufructuarius heredi suo soluatur
pro tempore post mortem proprietatio
nam licet proprio debet fieri post mor
tem cessit tunc i vita pro rata ut l.
si opas ff. de usufructu et l. defunctu
e. h. Et hoc verum sine dubio i collo
no patrono qui solum pro eo tunc omis
sire et culture subsistat pripe debet
partem non pro xii annis ut i quone
proposita am locutus denuntiatur et hoc
ad solidam mariti qui pro rata tem
poris quo subiit onera matrimoniis fruc
tus proprie et no ultra ut l. de fiduci
sione et l. si ante ff. so. ma. in collono
qui colit numeri et sic emit omnes fruc
tus tunc annos si silua sit redditus i tres
dictos annos an sit dividendi inter emp
torem et venditorem vel solidu phecat
ad emptorem cum vident² propter illum
fructum. I. si uero terminu rohingentem
plus conducere sicut quis videt² emec
plus fundu fructibus plenu ut l. null
ff. si fructibus ff. de ht emp. q. sicut
pot dici ambo sunt hinc fructum
debet contingere. I. dictum tempus
in hoc autem nra q. hinc pnullato sicut
concessi fructus primi anni bisimioro
varianciu no pot isti dicit illo annu pmi
sed nonne pteritoro per mra pallegata
maxima q. q. lo. hic equipat istu pnull
segratrum usufructuarii in quo sit talis
dimisio ut in dicta l. si opas et l. de
fructu. Si vero grata non respicit ad
fructus primi anni resti sed similius
continet quod hic debet fructus obue
mentes varianciis tempore non vide
tunc turandu tunc annu concedendi ff.
fructus qm tunc obuenient sentit glo
i. c. generali sup verbo redditus ht
reqmunt pone q. fructus qui abueni
unt pmo anno varianciis essent ven
dit legitiq. m. no. i. c. querelai i. c.
ne. pla. vi. suas pro ea tunc solu de
bet pensio post dictu primu annu
ut talis possit pripere iste pnull
gratus aduerte. Bat. m. aliis verbis
logitur in fermine de hoc passu
ff. de fructibus naliis vel industriali
bus qui propnunt ex re venditu vel
ex ea possunt ad que ergo expertent
tales fructus i pensio. So. sic distin
guit q. ex re vendita sit propiedi

fructus nales extint² tunc quia ss
ps fundi ut l. fructus pendens ff.
de re. ven. sine dubio credunt rei
vendite ut ff. de his qui i fru me
dato. l. fi. g. ut fructus et l. nullu
mus. q. si fructibus de act. emp. fil
lit i filio nra favore emptor tenet
stare collono ut l. fi. ff. de m. fisi
q. ex re propiendi sunt fructus
industriales quia forte nales ibi
nulli sunt ut i seruo naue domo
et similibus ut l. si minus ff. de rei
vendi tunc pro pterito tempore ante
rei vendit debent esse venditor pro
fructu emptoris ut dicto. q. si fructu
bus et q. ibi no q. i re sunt fruc
tus nales sed eius occasione debetur
pm uel pensio ut i fundo locato
pro fructibus. Isto rau dicit q. q.
est talis emptor ad que m. colom
transit de necessitate ut dixi i co
qui emit a fisico tunc transit ad eu
ius collom insperato tempore quo pe
sio debet solu ut dicta l. fi. de m.
fi. q. ad eu no transit ius collom
tunc putat ipse qd debet inspera tem
pus in quo fructus propnunt quia
respectu fructi debetur pensio ut
dicto. q. si fructibus et hor e equu
ff. ei. Ex iuue dictis pot dicit m.
predicta qd q. si p. fructibus pensio
est soluenda considerari debent ips
fructu prepositis et si talis proprio
continget i annu pm pensio que
debetur exo pterita pnullato de
betur sed si proprio fructu contingit
pus uel post pm annu pensio exo
fructu soluenda. I. dictu pm annu
fbi non debet q. quia debet inspera
nalis proprio fructu non solu
pensionis ut sit ille qui ht m. fruc
tibus ht illud i pensione loco fruc
tum subrogata q. no. Habes etia
ex predictis quid mris de pensionibz
verturis naliis et filibus si itungat
pnullus easq. differi post dictu primu
annu uel pm annu. Non ei videt mra
zi uel turandu tempus soluendo sed
cessione ut illius annu pm pnullato
pensionis debent fructus qd no
Bat. m. l. duorū m. 4. colompm
ibi veno ad 2^{am} ptem 2^{ff}. Volo
q. resarcire debent fructus pm annu
vide quid appellatione fructum conti
nentur et ut s. dixi quida sunt fruc
tus nales quid industrialis qui ex
re pronunt uel eius occasione ut
affact et pensiones et multu late
sumit istud verbu i m. decima zo
ut c. non e re se de de nimis n. se.

m alia mā enā dico q̄ appellatōe huc
tū oīa comodi continent^z ut ff. si
serui vendi. l. loci corporis. g. i. Et
ē fructus rei utilitatis ex re nel affie
vocis p̄ueniens ff. de reg. m. l. fructu
tus et ibi nō. et max^e ista interpretatio
est frumenta t̄ mū hui^s c. ex eo q̄ iste
primitiatus t̄ filii usūfructuario ad
quē p̄tinet om̄s utilitas percep̄tā
ex incorporealibus pronemens ut ff. de
usūfructu lega. l. uxori. Et videt hui
posse intelligi ex generalitate. l. ff.
de usūfructu. l. usūfructu legato. g. i.
et l. Item si fundi t̄ prim^o e. t.
huius predicta querzo pone q̄ t̄ bona
dicti beneficij ē bñū castū m̄ quo ht̄
m̄dicit et p̄cipit multas et penas
quia propter dicta bona confiscantur
utru si ista contingent^z. an̄ percep
tions fructū p̄tinebut ad p̄m̄legati
videtur q̄ nō quia illud nō renascitur
non censetur esse in fructu ut l. di
uino. g. si vir ff. so ma. hi. grum
facit dicta l. Item si fundi g. n et
g. alūnū m̄ q̄ coll. que sunt regalia
c. i. et C de mō multan. l. multaz et
hanc partē tenet Bar m̄ l. fi. ff. so
ma non ob. f^m emū q̄ nō renascitur
q̄ mūq̄ ex aliqua re illud q̄ semel naſ
ritur postea renascit^z et ideo istud re
nascit debet referri ad genem ut de eodē
generē fructū possibile sit ita pri
pare illud idem in generē et sic est i
emolimēto sine fructu ex m̄ditione. pro
ueniens nā ſepe et ſepm̄ attant de
lita propter que ſecuntur confiſcationes
et multe f^m emū dñs meus in dicta
l. fi. probabilitus ſic diſtinguit. Namq̄
logimur t̄ ſpato et abſtracto et ab
oi territorio ut ſi propter maleſicū ſunt
ſoluta q̄ntitas huius redit lucro ei^s qui
debet fructus p̄p̄e quia ē coſnodū
m̄dicit^z et oīa comoda ap^e fructū
contindit ut dixi. Et ad illud q̄d dixi
quod illud nō ht̄ renascendi rām̄ nālē
non ē t̄ fructu m̄feras q̄ ſi aliquis
notarius legasset usūfructu om̄z ſuo
bonoro huius er^e ſine bñficio q̄ emoli
metu que p̄cipient ex protorollo re
ſcript et notari nō ſpectarent i illo
anno ad istū p̄m̄iliatum quia talis p̄pre
facit ſolum ut ht̄ renascendi rām̄ ſum
et ita tenet doc. m̄ dñ. l. diuozio. g.
ſi fundū Pro declaratōe enā p̄dicto
piero t̄ gōne t̄ qua rōſumt oldra ſilio
c. lxvi Archi de capania locauit fruc
tus ſuū Archidia querit an illud quod
ſolum est i emū ſomido aduentu veat
in loco fructū dixi q̄d non quia ibi

fructus non debent^z archidiaconatu ſed
magis pſone archidiacōm ar ad hoc ff.
ſi quies m̄ficiū p̄o. l. i. g. plz et proba
p̄ ſile maritus t̄ ſuū dotalem mām̄ittēs
quidq̄ consequuntur de bonis liberti ſeſtū
uxori bñficiū t̄ q̄ t̄ eu libertus rōnūlū
m̄ ſeſtū ſed nō veint ff. ſo. ma. l. ſi ne
zo. gōtem quidq̄ p̄o hor ff. ad trebell
l. debitor. g. fi et multū refert inter
preſtas que debetur rōne m̄grossus et
alīu que actū m̄grediendi nō respint
ut colligit^z ex ſolūtōne dñarō legum
que rūcem contradicere videntur ff.
de usūfructu. le. l. quero et delega. m.
l. hys verbis q̄ alūno et ibi nō. Et
p̄ hor poſſet dñi ſi i illū an̄ ſone il
late imrie i pſona prelati uel fīrti nra
res et^e nel violence quis m̄ndisset
m̄ pena illius pene exact^z non videtur
rōpetere p̄m̄legato quia ibi pene vi
dēntur porus respicere pſona offensā
ſue ecclēſia uel bñficiū quod nō firmo
ſed remitto ad nō per Bar. m̄ ſili
m. l. p̄tor. g. ſi de fructibus ff. de bo
aut. m̄di poſſi talis et pena videt^z re
tige magis dignitatē q̄ propter
rem enī prononc^z q̄ pſona rectoris fx
illo ergo capite debent^z p̄m̄legato ſed
quia nō h̄eret uafrendi cauſa nālē
est dubiu an contineant^z app^e fructū
ideo nō firmam. ſdeo nra ista q̄onem
teria queru principalem de tali q̄one
Quid enim a romana er^e nel ab
uno rege m̄dicit^z et offiū rām̄ ſi
te vſq̄ ad an̄ ſi ſibns emolimēto ſi
fine dicti an̄ ē committit delictū pro q̄o
debet militari ſed ante multā ipofim
ſuntius ē annus et ſucessit alīu emp
tor qui vult exigere dicta multam
primus enā ſi init^z vēnditare et dñt
hū ſe p̄ttere querit cui debeatū vide
q̄ p̄tto ſi quid dedit dñm ſi re mea
edificando vi uel clam ſit
g. ſi poſtea ff. q̄d vi aut clam ſit
tim videtur q̄ t̄ actionibus popularib^z
nullus ante lit^z ff. creditor reponat^z
ſed ſi nō poſſit amō ſitem rōntesta
z propter defertū dñ. g. ſi ff.
de ver. ſig. l. ſi ſuū exempto g. q̄d ſi
ex populari. Quid dñ. g. dñt q̄d
primus poſt pe debet ht̄ multe em
olimēto poſtq̄ dies obligatoris rōſit
tempore ſuo ar. l. defunctam de usū
fructu. Nam alibi dñat lex. q̄d ſi ali
quis m̄tulit iniūia ſeruo meo ſit
alienanerū ſuū propter ea non p̄do
act^z iniūia que m̄chi ſemel nata

existit licet alio tempore qdempna
sic dilata ut l. querenti ff de ac et
obli Non ob qd dixi de art popu
lari que locu habet cu quis plegu
publicu intesse tñq vnde de populo
sed i qoe predictu competit sibi plau
actio iuratu iure suo tñq epn offi
cii et mra fiscalia a dno pñ qm
qui ita tenet i l. extra territorium
ff de mrdit omi nudi m comedo
et ultia principalis qf fuit que expsse
vermant de fructibus detrahende gfo.
que mapit quia de mre zqf hic tñgat
et dicit q omes expen fieri m seruato
ribus ministris et alijs tributibz vñ
ad novos redditus no pro eo q f dñca
Et pro aliquatu plenori detractione
huij qd pmitte q aliquae sunt expese
que fuit i fructibus uel eoz occasione
quedam que fuit pro reseruanda et pro
prietate uel ad eius voluntate de qbns
plane p lo. an. 6. de deci c pastoralis
et l. monozio. q. impedia ff so. ma
v de vñsp vñz g ad pñilegatiu huc
spectabit omes omis istaz expensaz
dico q cu iste equipet fructuariu sub
stuebit onus expensaz concernentu
fructus no perpetua rei utilitate ut l.
vñfructus q. si cu l. si ff de vñfructu
Ad solitudinem etia uida ut l. plaf
ff de mpe de i re. do far Et ibi
mrgult querit que expense dicuntur
concessere propriete et que fructu
p. et qd non ta facile e i vñuesu
diffiniri q. p singula ex genere q. p
ex declarat dic ut ibi. Sed hic qro
si finitus e am i mese noncibus et
sic iam prepir omes fructus messiu et
omde maz an tenebit de illis fructibus
ministrare sipsis ministris et post
fructu am videt q no quia postquam
cessavit comodum non debet cessare
omis quod emolumenta corrompat semp
ut l. grau seya ff de ali rei le et ff
alane q. seya de adi lega gfo. illa
sentit gtraz dñ dnt ut ad novos
redditis zqf Ex qua mfero qd iste
pñilegatis de fructibus quos prepir
tenebit seminare fundos et et omes
expenses ponere i cultura m et vñ
fructuariu tenet fructu vñfructu di
mittere agru seminatu ut l. st. si fin
di q seminatos de vñfructu Et ha
bet hic maiore equitatem quia apparent
p fronte na cu m fructibus pñ am
quos preperit n impendit i cultura
et mra equu est ut sinu laboratu
est et cultu agru reperit sic dimittat
et hor bñ probat l. fructus q. si ff
so. ma. vbi mulier tradidit que fundu

rultu suo vñostu detrahit expen
de fructibus ultim am quo mro
est solutu et sic videt tenere m
sili d. frede de se filio cv. So
pone q finito aõ de mese nouem
bris ut dixi immet soluio decime
papalis uel alia collecta prouincie
legatoru uel mro apostolice
sedis ante preparacione nouoz reddi
tum an ipse tenebit dñ et qd sic
iste ei collerte et decime soluatur
zoe fructu et eoz e omis ut l.
hactenus ff de vñfructu et l. m
ff de mpe et l. querzo ff. de
vñfructu le et sentit hic m sili m
decima papali. lo. an. i c. non e m
mora de reg. m. i merci vbi don
dit q ad prelatu qui post decima
indit a prelatu qui post decima
omis soluio decime no ad pñm
qui inde ad ecclesia dia post per
repros redditus est translatu rato
quia talis translatio non debet seni
fructus deferre luci faciat n ex
tme eoz mris eos dimittit iste ei
tenet ad onera imminera post me
corpo extintu racobus supradict

Vñfructu possit hic congrue adaptari
Si no ex grana s. t. locatois uel
venditione pp. uel alias vendidit
fructus aliqui bñficii ad qnque m
et propter sterilitatem uel gueram
nullus fructus prispitiz uno uel duo
bus am vñ debet fieri suppleas
sequitibz am uel porus remittend
sit pñm sine merces pro rata istam
qson disputauit dñs Bar. et iupt
publicauit et plene i tangit i.
totem q. qui maximas ff de publi
cans et quia de his plene scripsi i
s. propter sterilitate g. de locato
s. do hic decido et sine facio Ad
laude magni dei et salvatoris m
thi ppi qui e i scula bñdictus Ame

Repetitum fuit hoc. c p me petrum
de Anchiano vñfructu m docto.
m clarissimo studio boz. ibide actu
legente. Sextu et cle. Anno dñ
m. m. nonagesimo qro de mese
march in die Sancti Benedicti.